

Štórski ŽELEZAR

25. junij 1965
Št. 6 Leto V

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE ŠTÓRE

IZVRŠITEV LETNEGA PROIZVODNEGA PLANA
za mesec maj

	%
Aglomeracija	36,6
Elektroplavž	43,4
Jeklarna	46,1
Valjarna	46,8
Siva livarna	37,5
Livarna valjev	49,1
Obdelovalnica valjev	40,0
Samotna	68,2
SKUPAJ PODJETJE (brez gredic)	43,3

ŠTORSKI ŽELEZAR, Glasilo delovnega kolektiva Železarne Štore — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Ocvirk — Uredniški odbor: Janez Barborič, Dušan Burnik, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tiska CP »Celjski tisk« Celje

4. J U L I J

julija so presenetili partizani v BIH, obenem na Hrvaškem in 11. oktobra, kljub izredno težavnim pogojem, v Makedoniji.

Evropa je bila tedaj poplavljená s fašizmom, v balkanski deželi pa so zatirani narodi pričeli z organiziranim oboroženim uporom proti jekleni pošasti nacifašizma. Svet je zastrmel ob prvih potrjenih novicah, da so naši narodi našli edino pravo pot in v nepopisnem gnevu proti tujim zavojevalcem tolkli po njihovih do zob oboroženih enotah, tolkli po domačih izdajalcih in hlapcih, udarjali tam, kjer so jih najmanj pričakovali in zadajali nadutim oblastnikom udarec za udarcem. Tudi najhujši bes, zastraševanje in grozodejstva niso zalegla, upor se je širil in je postajal vse močnejši in vse učinkovitejši, dokler niso tudi najtrdovratnejši neverneži priznali, kdo je resnično na strani zaveznikov in nam pričeli pošiljati pomoč.

4. JULIJ je samo eden: danes ga slavimo kot DAN BORCA, v spomin na zgodovinski dan v letu 1941 in zgodovinske sklepe, sprejete na važnem zasedanju v Beogradu. Slavimo ga v spomin na ogromne, veličastne žrtve, ki smo jih dali za svobodo. Letos ga proslavljamo še bolj svečano, saj slavimo dvajseto obletnico zmago-slavnih rezultatov štiriletne krvave borbe. Zmaga pa je zahtevala nadaljnjih naporov, ki jih vlagamo že dvajset let, da bi dosegli svetel cilj, za katerega je padlo toliko žrtev. In temu cilju, resnični enakopravnosti, socializmu, smo vedno bližje.

R. V.

POMEMBNA OBLETNICA

Poznamo mnogo akcijskih gesel, ki jih je imel zapisana delavski razred v svojem programu za uresničenje ciljev svoje borbe. Toda najprej je bilo treba izbojevati socialno in ekonomsko svobodo, potem pa s trdim delom dokazati, da ne bo ostalo samo pri geslih. V težavni gospodarski bitki z zaostalostjo in opustošenjem je naš delavski razred dokazoval iz leta v leto tudi svojo politično zrelost in dosledno pripadnost načelom marksizma-leninizma. Naš razvoj je šel svojo pot, ki je vodila v socializem in napočil je dan, ki bo ostal nepozaben in bo v zgodovini našega gibanja in naših naporov ostal zapisan kot važen mejnik. Dogodilo se je, da so v nekem podjetju prvi storili važen korak naprej, 31. decembra 1949 so v cementarni Prvoborac v Solinu izvolili PRVI DELAVSKI SVET, prvi korak k DELAVSKEMU SAMOUPRAVLJANJU. Do junija 1950 so v naših tovarnah že izvolili več delavskih svetov.

27. junija 1950 pa je Zvezna skupščina sprejela Zakon o delavskih svetih; doslej akcijsko geslo »tovarne delavcem« smo začeli izvajati v življenje. Kmalu nato je namreč zvezna skupščina izdala navodila za splošne volitve delavskih svetov in upravnih odborov gospodarskih organizacij. Zdaj je novo začrtana pot vodila naprej in 17. SEPTEMBRA 1950 SMO TUDI V NAŠEM PODJETJU DOŽIVELI ENO NAJLEPSIH IN NAJZNAMENITEJSIH SVEČANOSTI — CLANI KOLEKTIVA SO PREVZELI PODJETJE V UPRAVLJANJE. Toda s tem so prevzeli velike in izredno odgo-

vorne naloge, saj delavski sveti niso bili dolgo samo posvetovalni organi, temveč je delavsko samoupravljanje kmalu zadobilo vse oblike pravega upravljanja, od planskih nalog do ekonomskih odgovornih problemov, reševanje problemov, kot so: povišanje produktivnosti, prehod na nove proizvode, izobraževanje kadrov, organizacijski problemi, plasiranje proizvodov na trg, plačilna politika, izvoz in številne druge naloge. Samoupravljanje torej ni samemu sebi namen, ni le propagandna gesta, temveč je trda stvarnost, šola, trda šola proizvajalcev za upravljalce. To je bilo jasno izraženo na prvem kongresu delavskih svetov 27. junija 1957 v Beogradu. Sedaj gre za kvalitativne premike, za poglobljanje samoupravljanja, za dosledno uveljavitev socialističnega samoupravljanja.

Ob dvajseti obletnici zmage nad mračnjastvom, ob veselem praznovanju, torej izredno odgovorno reševanje resnih vprašanj kot je pospeševanje razvoja produktivnih sil, dvig družbene produktivnosti dela, s tem pa krepitev materialne baze za vedno višji osebnosti in družbeni standard delovnega človeka. To so ugotovili na IV. razširjenem plenumu Republiškega sveta zveze sindikatov za Slovenijo, letos v maju v Ljubljani.

Kakor smo lahko zadovoljni nad doslej doseženimi uspehi, pa se moramo zresniti pred tako odgovornimi nalogami, ki stoje ne samo pred našim kolektivom, temveč pred vso našo družbeno skupnostjo.

R. V.

DAN NEPREMAGANIH BORCEV

Zgodovina naše narodno osvobodilne borbe je polna važnih dogodkov, važnih odločitev, pomembnih datumov. Razplet narodno osvobodilne borbe je edinstven, vsi dogodki pa kažejo, da se je v zasedeni Jugoslaviji dogajalo nekaj tako važnega, česar niso pričakovali v tistih težkih dneh nobeni, še tako »poučeni« krogi ljudi, ki so mislili, da poznajo tok zgodovine in razpoloženje narodov. Jugoslavija je bila razkosana, ljudstvo prepuščeno na milost in nemilost krvoločom, našim narodom je grozila bratrmorna vojna in fizično uničenje. Toda v teh najtežjih dneh se je pokazalo, da svojega ljudstva le niso zapustili najzvestejši sinovi. V naši deželi je vrelo, telo je pod pepelom razdejanja prvih dni okupatorjevega nasilja. Na vseh koncih zasedenega ozemlja so se vrstili napadi na okupatorjeve valpte. Zato je stopila v akcijo Komunistična partija Jugoslavije in premišljeno pripravljala oborožen upor za osvoboditev domovine in še za izvedbo drugih visokih ciljev, za uresničenje bratstva in enotnosti naših narodov ter za ustanovitev nove demokratične Jugoslavije. Razpoloženje ljudstva je bilo izraženo v prepadih na okupatorjeve vojake, policaje, doušnike in odkrite sodelavce. To razpoloženje je bilo treba izkoristiti, dati mu pravičen poudarek, pravilno ga je bilo treba usmeriti. Zato so se dne 4. julija 1941 sestali v vili Vladislava Ribnikarja, znanega publicista v Beogradu,

člani Politbiroja CK KP Jugoslavije — sklical jih je sekretar ZK tovariš Tito — in ves dan pretresali položaj v svetu in zlasti še nastali položaj v naši deželi, nato pa sprejeli izredno važen sklep, naj oboroženi napadi prerastejo v vseljudski odpor proti okupatorju.

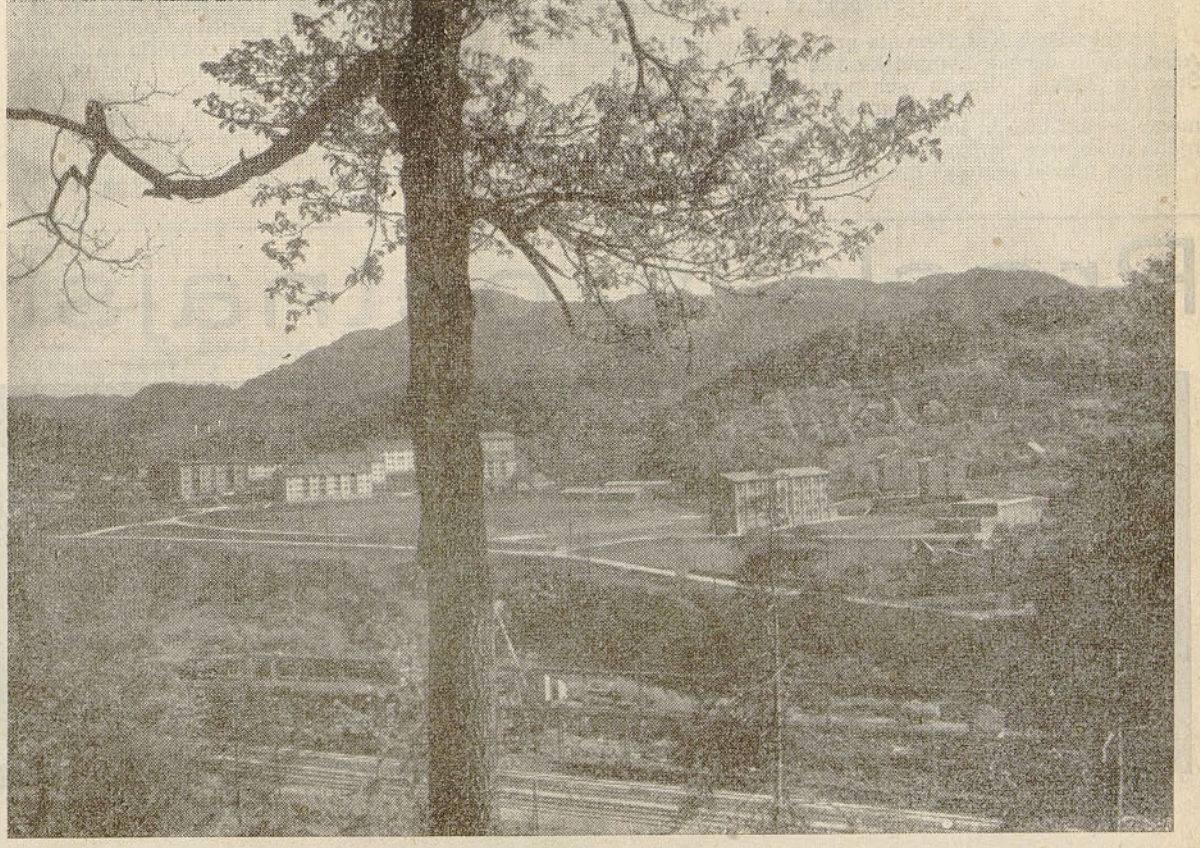
Udarne skupine so se po tem sklepu preimenovala v PARTIZANSKE ODREDE, ki naj načrtno napadajo železniške proge, mostove in tovarne. Uničujejo naj vse, kar služi okupatorju, zlasti pa njegovo živo silo.

Zelo pomemben je bil tudi sklep, naj dobe tako organizirani borci ime PARTIZANI, njihov znak naj bo peterokraka rdeča zvezda. Odredi naj imajo komandante in politične komisarje.

Vodstvo vstaje je dobilo naziv: Glavni štab narodno osvobodilnih odredov Jugoslavije, ki ga vodi tovariš TITO.

Tako so postali ti zgodovinski sklepi podlaga za smotno, dobro organizirano borbena pot iz strašnega položaja, v kakršnem so se znašli naši narodi po aprilski izdaji in zasedbi dežele ter uvajanju okupatorjevega »novega reda« in izvajanju njegovih peklenjskih načrtov.

Ni trajalo dolgo in v svet je prodrla novica o organiziranem odporu jugoslovanskih narodov, o narodno osvobodilni borbi, zakaj že 7. julija se je uprl srbski narod, sledil mu je 13. julija črnogorski, 22. julija je počila prva partizanska puška na Slovenskem v Smartnem pod Šmarno goro, 27.

POSVETOVANJE V BEOGRADU

PRIMERJALNA ANALIZA POSLOVNEGA USPEHA, POGOJEV GOSPODARJENJA IN DELITEV ČISTEGA DOHODKA PODJETIJ VČLANJENIH V POSLOVNO ZDRUŽENJE ČRNE METALURGIJE V LETU 1963 IN 1964

Prvi dni maja je bilo na pobudo Zveze sindikatov Jugoslavije posvetovanje vseh podjetij črne metalurgije po vprašanju ocene rezultatov poslovanja za leto 1963 in 1964. Na tem sestanku so bili prisotni poleg zastopnikov podjetij črne metalurgije še predstavniki Zveze sindikatov, Zveze zbornic, sekretariati in bank.

Namen te primerjalne analize je bil ugotoviti odnos doseženih poslovnih rezultatov in pogojev gospodarjenja ter delitev čistega dohodka med posameznimi podjetji črne metalurgije do panoge ter drugih industrijskih panog, predvsem koristnikov naših izdelkov. Vsi odnosi so bili prikazani v obširnem materialu, ki ga zajema komperativna analiza in izraženi v izbranih obveznih enotnih kazalcih kot skupno enotno merilo odnosov med podjetji in panogo. Za analizo so služili podatki iz zaključnih računov za leto 1963 in 1964 preračunani na delavca. Ana-

liza temelji na obveznih oziroma neobveznih enotnih kazalcih, ki so jih po sporazumu sprejela vsa včlanjena podjetja črne metalurgije že pred leti, vendar so se manj uporabljala v praksi takega namenu, da bi lahko služili za obširno analizo povezano z oceno in ugotovitvami kako posamezna podjetja črne metalurgije dosega rezultate med seboj in v odnosu do panoge. Ne bo odveč, če omenimo kateri enotni kazalci so bili obravnavani v tej analizi:

- velikost podjetja merjena skozi višino osnovnih sredstev, sredstev za delo in število zaposlenih;
- doseženi neto produkt na delavca;
- neto produkt proti angažiranim osnovnim in obratnim sredstvom;
- neto produkt proti porabljenim sredstvom;
- angažirana osnovna in obratna sredstva;

— stopnja obremenjenosti sredstev za delo;

— udeležba čistega dohodka v neto produktu;

— nominalni osebni dohodki na delavca;

— neto skladi na delavca;

— sredstva skupne porabe na delavca;

— udeležba bruto osebnih dohodkov in skladov čistega dohodka;

— celotni dohodek na delavca;

— čisti dohodek na delavca;

— primerjava in ocena rezultatov gibanja produktivnosti in poslovnega uspeha izražena z indeksi osnovnih in obratnih sredstev in neto produktov.

Vsi navedeni enotni kazalci so samo pripomoček za realnejšo oceno pogojev gospodarjenja in vplivov na rezultate, ki so jih posamezna podjetja dosegla in so izražena preko skupnega najpomembnejšega kazalca neto produkt. Da bi bila bralcem razumljivejša analiza rezultatov, pojasnjujemo, kaj je to neto produkt.

Po družbeno ekonomskih načelih, je to novoustvarjena vrednost, ki jo je človek ustvaril s pomočjo svojega vloženega dela, porabljenimi osnovnimi in obratnimi sredstvi. Ta novoustvarjena vrednost neto produkt predstavlja materialno osnovo, ki je namenjena za zagotovitev plačila vloženega dela za kritje vseh sredstev, ki jih predpisuje federacija vsakemu kolektivu ali republika in zagotovi- tev potreb družbenega standarda in razširjene reprodukcije kolektiva.

Smatramo, da je podjetje uspešno poslovalo in pri svojem poslovanju doseglo boljši rezultat takrat, kadar je neto produkt na delavca, če ga primerjamo med dvema časovnimi razdobji povečalo, kajti takrat je ustvarilo tudi pogoje, da lahko iz tega povečanega neto produkta izplačuje večje osebne dohodke in dosega večji čisti dohodek namenjen za sklad skupne porabe in poslovni sklad.

V tem članku bi bilo nemogoče objasniti kako se gibljejo posamezni enotni kazalci za naše podjetje in ostala podjetja v panogi kateri so ugodnejši in kateri manj ugodnejši za naše rezultate. Zato omenjamo le najbolj karakteristične. Če izvršimo primerjalno analizo med železarnami črne metalurgije, potem ugotovimo, da je porast neto produkta na delavca za naše podjetje napram letu 1963 samo za 8% večji, dočim je porast v povprečju panoge višji za 27%. Porast čistega dohodka je v podjetju višji za 48%, dočim je v okviru železarn porast za 66%. Slabši je tudi porast neto skladov, tako je v našem podjetju porast 223%, dočim je povprečje železarn porast 372%. To so predvsem negativni kazalci v primerjavi s povprečjem železarn. Vsekakor pa imamo tudi pozitivne pokazatelje, ki kažejo, da je podjetje za doseganje teh rezultatov vložilo za 11% nižja angažirana osnovna in obratna sredstva od povprečja železarn in da smo kljub objektivnim težavam zaradi redukcije električne energije in 7% nižje

tehnične opremljenosti od povprečja panoge dosegli ugodnejše rezultate kot leta 1963. Posvetovanje je imelo razen primerjalne analize tudi namen ugotoviti stanje sistema notranje delitve v praksi. Med diskusijo, kakor tudi v materialih je bilo poudarjeno, da je nujno potrebno sistem notranje delitve naprej izpopolnjevati, iskati merila dohodka ne samo na nivoju podjetja, ampak tudi znotraj ekonomskih enot.

V diskusiji so bile tudi iznešene objektivne težave uvajanja delitve dohodka po ekonomskih enotah zaradi zunanjih vplivov, ki čestokrat postavljajo posamezne enote v neenakopraven odnos, toda kljub temu je bilo jasno izraženo, da vsi problemi notranje delitve dohodka govore o tem, da politika formiranja in delitve osebnih dohodkov temelji na do-

seženem dohodku in čistem dohodku in da je višina razdelitve osebnih dohodkov odvisna le od rezultatov dela, ki se izkažejo z doseženim dohodkom in čistim dohodkom. Zato je velikega pomena in obvezno spremljanje podatkov preko pokazateljev produktivnosti ekonomičnosti dohodka in čistega dohodka.

Na posvetovanju so bili sprejeti tudi zaključki, da take analize postanejo stalna praksa v podjetju, da se taki podatki izdelajo po možnosti za posamezne ekonomske enote v krajsih časovnih razdobjih, izražena pa je bila tudi želja po uvajanju novih pokazateljev, ki bi še bolj podrobneje osvetlili pogoje dela posameznega podjetja, da bi se na ta način realno lahko ocenili objektivni vzroki eventualnih slabših rezultatov.

Albin Miklavc

MLADI IN AKCIJA

Okoliščine so narekovale potrebo, da mladinska organizacija v tovarni formira svojo delovno brigado, ki naj bi v popoldanskem času pomagala urejati tir na delovišču naše nove tovarne. Že od rane pomladi smo predvidevali organizacijo brigade na Svetini (cesta na Vrnčev dom in trasa za žičnico), vendar v kratkem času ni bilo mogoče uresničiti te zamisli. Tako naj bi mladina, poleg tega pa še »Partizan« opravila v letošnjem letu na trasi bodoče žičnice le očiščevalna dela.

Na svoji VII. redni seji, ki je bila posvečena izključno organi-

tre; organizacija delovišča: ing. Plevnik, Drago Tovornik, Jože Lončarič.

Za koordinacijo z mladinskimi aktivni v občini v svrhu pomoči:

Jože Kragelj; administracija: Valčka Senica in Stanka Jerovšek.

Komite mladine v tovarni se je že pogovoril z vojsko celjskega garnizona, ki nam bo pomagala pri naši akciji. Zvezne akcije letos, kakor je znano, ne bo, bo pa na lokalno akcijo v mesecu juliju odšel v Čačak verjetno en naš mladinec.

ziranju prostovoljne mladinske brigade, je TK bil mnenja, naj bi slednji mladinec — član naše organizacije opravil v popoldanskem času deset delovnih ur. Določeni sta bili dve delovišči in sicer že omenjen tir Store II in zemeljska dela pri prestavitvi spomenika pri Opoki (pomoč org. ZB).

Mladinski komite je v zvezi s tem imenoval poseben štab brigade. Imenovani so bili:

komandant: Drago Stokovnik; pomočnik komandanta: Franc Pe-

Kličemo vse mladince in mladinke še enkrat, naj zavestno izpolnijo svojo malo obveznost do kolektiva in svoje organizacije. Pokažimo, da v nas še tli duh naših očetov in bratov ter sestra, kateri so v težkih letih obnove gradili proge, ceste, objekte... TK mladine bo po končani akciji izvedel v Storah nekaj kulturnih prireditev s plesi in shodi mladih, kar naj bi bila skromna zahvala mladim delavcem za uspešno izvedeno delovno akcijo.

TK mladine

Mladi železarji Titu za rojstni dan

Kot vsako leto v maju, je tudi letos štorsko prebivalstvo, predvsem še mladina, pozdravilo lokalno štafeto mladosti. Za razliko od prejšnjih let, ko je štafete organizirala krajevna SZDL, je letos vso organizacijo in izvedbo prevzel mladinski aktiv v tovarni. Naloga Občinskega komiteja je bila uspešno izpolnjena. Točno ob določenem času je iz smeri Svetine in Kompol (štafeti obeh vasi sta podali palici mladim železarjem) pritekla zadnja lokalna štafeta, katero so sestavljali trije mladinci, naši člani kolektiva: Vlado Štefančič, Olga Hriber-

nik in Stanka Jerovšek. Palico s pozdravi za ljubljene maršala so izročili predsedniku mladine v tovarni, ki je nato na okrašenih tribuni prebral pozdravni govor. Rod mladih je na tovariša Tita med drugim naslovil naslednje besede:

Dragi naš predsednik Tito!

V svoji globoki ljubezni do delavstva si vedno zaupal svojemu narodu in on je zaupal Tebi. Kot nekoč v letih pred vojno, med borbo in v prvih težkih letih obnove, koraka zvesto za Teboj Tvoj narod. Ob Tvojem prazniku, ljubljeni Tito, Ti predvsem še mladi rod želi, da bi mu še dolgo ostal zdrav in poln ustvarjalnosti

Mladina in vse prebivalstvo Stor z okolico

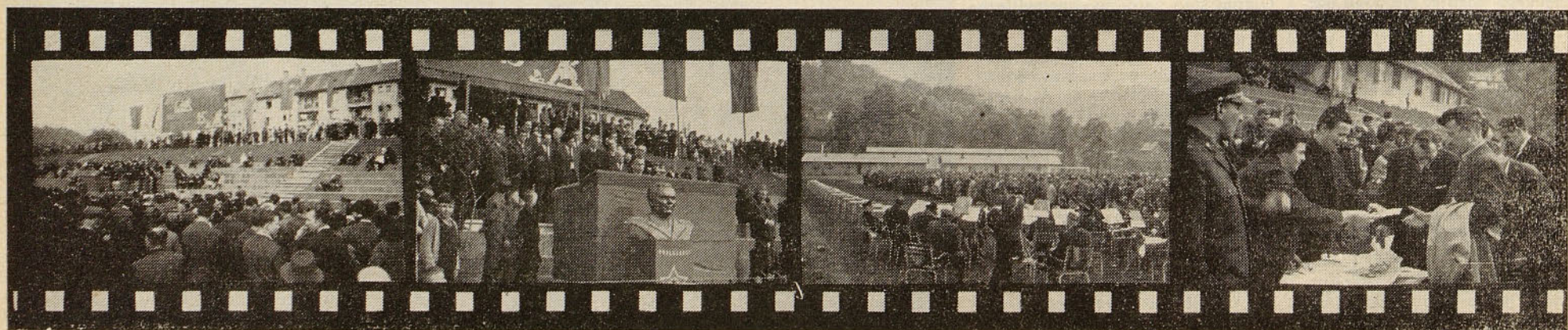
Za tovarišem Kragljem sta predsedniku poslala pozdrave tovariš Arzenšek in učenka kompolske šole Silva Sorec; prvi v imenu SZDL Store in slednja v imenu vseh pionirjev.

Številna množica je potem še toplo sprejela štafeto iz Šentjurja, nakar je občinsko in lokalno štafeto ponesla dalje proti Celju že omenjena mladinska trojka Olga, Vlado in Stanka.

Se na mnoga leta naš dragi Tito!

J. Kr.

Proslava petnajste obletnice

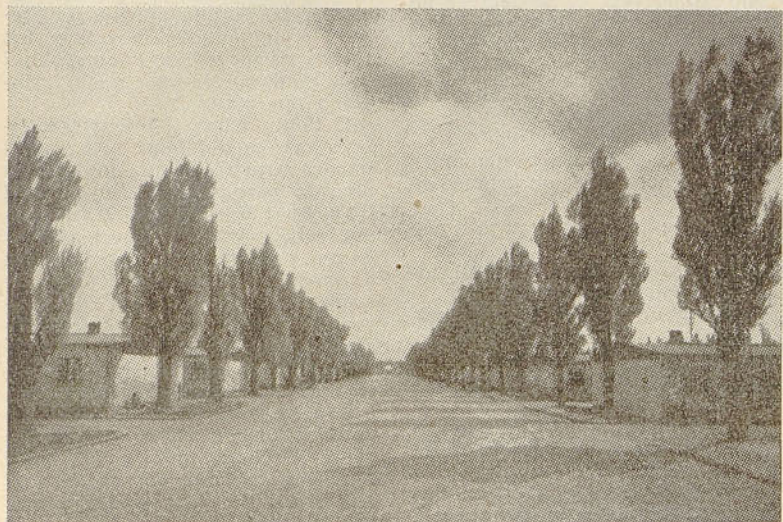
PO DVAJSETIH LETIH

Ob letošnji 20. obletnici osvoboditve koncentracijskega taborišča Dachau v Zapadni Nemčiji, so se zbrali nekdanji interniranci iz 14 dežel Evrope. Prišli so tudi iz Jugoslavije in med temi smo bili trije iz železarne Store.

Zvečer pred proslavo je bilo tovariško srečanje. Bili so to ganljivi trenutki, videti se po toliko letih s sotrpinom iz Belgije, Poljske, Češke, Bolgarije in ne nazad-

vsem inventarjem, kakor je bil na razpolago svojčas. Tudi tu se nam je oko zagledalo v podatek: »ta prostor služi za 50 taboriščnikov!« v resnici pa je često bil za 500 ljudi.

Pri tem je padla tudi zelo jedrnata opazka: »če bi obiskovalec te muzejske realitete občutil še ledeno mrzli dahauski veter, ki je pihal skozi nezakurjene prostore, pa

nje tudi z nekaterimi iz Jugoslavije. Zopet smo oživeli takratno dahausko govorico, s katero smo se sporazumevali v najtrših dneh vojne tiranije. Beseda dve o zdravju, o tovariših iz delovnih komand, ki niso prišli, o življenju doma, to je bila vsebina razgovorov. Na zboru smo sprejeli manifest, s katerim zahtevamo, da:

— zločini nacifašistov ne morejo in ne smejo zastarati;

— vlade vseh dežel preganjajo nacizem povsod, kjerkoli bi se pojavil;

— vlade vseh dežel spoštujejo načelo enakopravnosti ljudi, ne glede na narodnost in raso.

V nedeljo, 9. maja je bila na nekdanjem »apelplacu« spominska svečanost. Delegacije so položile vence, člani mednarodnega komiteja Dachau pa so v svojih govorih apelirali na ohranitev miru in svobodo človeka. Tega dne je bila tudi otvoritev muzeja v nekdanjih upravnih poslopih taborišča. V črno-belih foto povečavah so prikazani dokumenti zločinskih nacifašistov in njihove gestape. V več kot 400 dokumentih je prikazano trpljenje, eksperimentiranje in zverinsko ubijanje taboriščnikov. Nekateri dokumenti nam niso bili všeč. Zlasti ne statistični podatki, ki govore o »umrlih« v taborišču. Ko smo leta 1945 doživeli na istem mestu osvoboditev, nas je takratni komite seznanil s podatkom, da je v Dachau bilo ubitih preko 60.000 ljudi. Kasnejši podatki so bili popravljeni na 33.000 in sedaj so celo podatki o nekih 26.000 umrlih. Nikjer ni zapisano, da je v to taborišče prišlo nad 250.000 ljudi, nikjer ni zapisano tisto število, ki bi pokazalo, v katerih dahauskih »podkoman-dah« so pomrli naši sotovariši.

Taboriščne barake so podrli, nanovo pa so izdelali dve baraki z

bil oblečen v lagersko »pidžamo«, bi šele razumel takratne nemogoče stanje taboriščnikov. In kadar je ob takih okoliščinah nekdo zbolel, ga zgolj tovariška pomoč brez sredstev ni reševala, bila je to sigurna smrt.

Ali npr. krematorij? Kdo bi vedel povedati, koliko še živih je moralo v to peč, kakšna so bila pred tem zverinska mučenja? Namesto odstranjenih barak so na istih mestih pozidali nove betonske temelje. Leti naj bi predstavljali grobove tisočeri bolečin. Vse, kar je od taborišča ostalo originalno, so suhljati, v nebo štrleči topoli ob »lagerski cesti«, ki kažejo na prestano nevihto — dokler tudi teh čas ne pokosi.

Prostor pred taboriščem je tako kot leta 1945, zavzet od ameriške vojske. Tudi sedaj stražijo ameriški vojaki, le da so se ti, vsaj nekateri, ob koncu vojne šele rodili. Nemcem je ta okupacija menda kar všeč, dokler drugačne sile ne ustvarijo drugega reda.

Po zaključku spominskih svečanosti smo obiskali še grobove tistih, ki so mrtvi pričakali osvoboditev v taborišču. V mislih smo preleteli še tiste izolirane barake, v katerih je gospodoval tifus in za premnoge v teh je bila osvoboditev le smrt. Z rosnimi očmi smo se poslovili tovariši od juga, vzhoda, zahoda in severa ter si ponovili sklep: Nikdar več Dachau!

Kreus, Tofant, Mirnik

Utrinek

Če trdimo, da delamo zase to še ne pomeni, da lahko delamo vsak po svoje.

Tehnične izboljšave in racionalizacije

Delavski svet Železarne Store ima v svojem sestavu razne komisije, ki se ukvarjajo z različnimi problemi v železarni. Komisija za tehnične izboljšave in racionalizacije je ena izmed njih in je sestavljena iz devet članov z različno strokovnostjo. Za članstvo v komisijah je namreč važno, da so člani iz različnih strokovnih področij in tako zmožni ocenjevati različne racionalizacijske predloge. Seje komisije se vršijo po potrebi, pač takrat, ko se pojavi ta ali oni predlagatelj s svojim predlogom. Pri reševanju predlogov se moramo zavedati, da opravljamo odgovorno nalogo, zato se o vsakem predlogu podrobno informiramo, da tako lahko ocenimo njegovo praktično uporabnost in finančni efekt, ki ga v uporabi doseže.

Dosedaj smo razpravljali že o večjem številu prijavljenih racionalizacij. Racionalizacije so bile po vsebini zelo pester in segajo v skoro vsa področja naše dejavnosti. Mislimo, da ne bo odveč, če bralce seznanimo s predlagatelji tehničnih izboljšav in racionalizacij, obenem pa želimo, da bi v prihodnji številki lahko objavili še večje število novih predlagateljev. Skoro vsi so predlagali in izvedli izboljšave na svojem področju, kjer so zaposleni.

Kot prva po pomenu in koristnosti za podjetje je tehnična izboljšava, ki so jo predlagali in izvedli: ing. GORIŠEK CIRIL, ign. ZUMER MATIJA in BRDNIK JOŽE. Njihov predlog nosi naslov: »Uvedba duplex postopka«. Ta tehnična izboljšava je dejansko nov tehnološki postopek, in sicer kombinacija kupolke in plamenice in je omogočila močno povečanje proizvodnje sferolitnih valjev. Ustrezno temu je tudi prihranek visok, in sicer 50.687.000 din (izračun knjigovodstva). Predlagatelj so za izvedbo te tehnične izboljšave prejeli razmeroma skromno nagrado — 120.000 din.

ANTON MACKOŠEK in JARO ZELINKA sta izvedla kemično čiščenje parnih kotlov. Običajni način čiščenja notranjih površin parnih kotlov na mehanski način je težko izvedljiv. Poleg tega pa niti nima zadovoljivega učinka. Predlagatelja sta uvedla kemično čiščenje s solno kislino. Parni kotli so bili na ta način dobro očiščeni, saj so dobili pozitivno oceno od inšpektorja za parne kotle. Ta način čiščenja je zelo skrajšal čas čiščenja, saj je po starem načinu bil kotel izven obratovanja okoli mesec dni, sedaj pa le slab teden. Anton Mackošek in Jaro Zelinka sta pri tem prihranila 814.194 din in prejela nagrado v višini 36.284 din.

JANKO KRALJ je uredil napenjanje jermenov na brusilnih strojih v čistilnici ingotov. Na ta način je odpadlo težavno delo pri napenjanju jermenov. Prave finančne vrednosti racionalizacije se sicer ne da ugotoviti, zato je dobil nagrado 20.000 din.

FRIC ŽOHAR in SREČKO SKET, oba iz mehanične delavnice, sta praktično uvedla navarjenje trde obloge z elektrodami na nože čeljustnih grabilcev. Za te nože je primerno le trdo manganovo jeklo, drug material se kma-

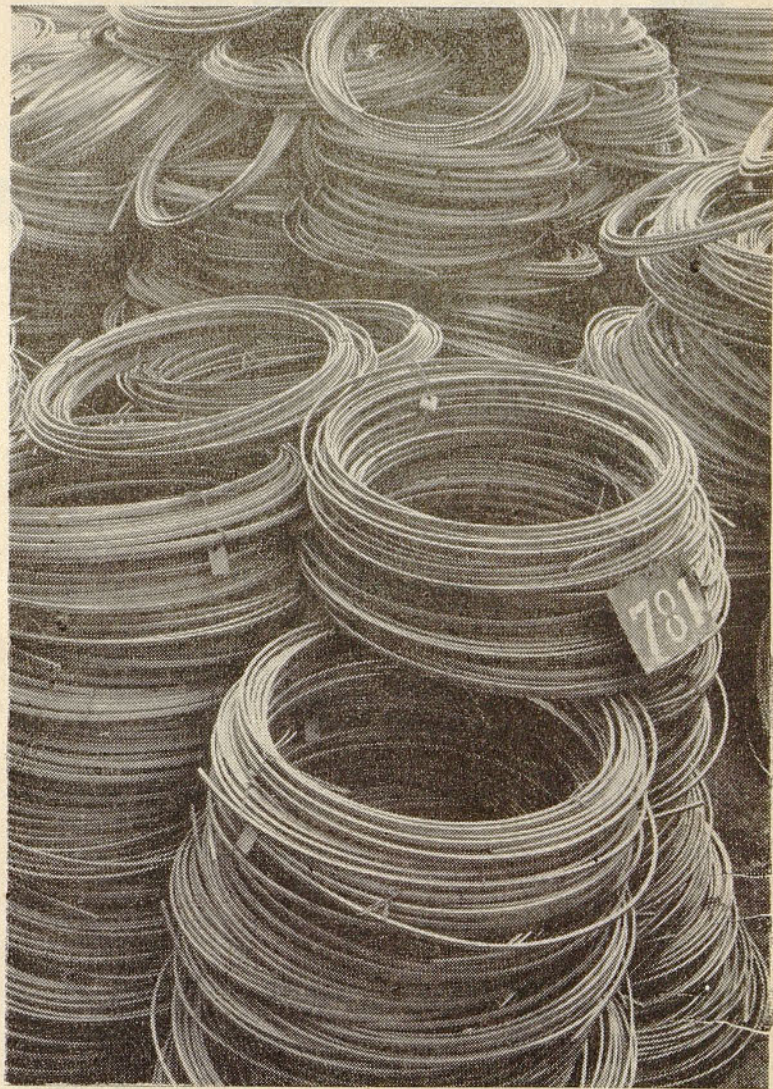
lu izrabi in so zato potrebna popravila nožev. Predlagatelj sta z elektrodami AMANIT-846 uspela navariti dovolj odporno plast, tako da se noži tudi po dveh letih obratovanja niso izrabili. S tem sta odpravila pogosto popraviljanje grabilcev za tovrstne okvare in prejela za nagrado 34.192 dinarjev.

ANTON ŠVEGLER iz livarne sive litine je predlagal posebno napravo za utirjanje iztirjenih ozkotirnih vozičkov. Napravo so izdelali po njegovem modelu v delavnici kurilnice. S to napravo se voziček brez težav utiri, poleg tega pa se ne poškodujejo vozički in pragovi. Šveglar Anton je za to prejel nagrado 58.738 din.

ANDREJ SEVŠEK iz livarne sive litine si je olajšal delo pri brušenju izjemnih odlitkov tako, da je izrabljeni brusilni plošči dal okrogel profil in lahko obrusil

li trije: »Vlivanje dvoslojnih valjev« iz livarne valjev, »pomična tirna naprava« na elektro plavžu, »Klešče za dviganje kolobarjev« iz ekspedita pa bodo rešeni v prihodnjih dneh.

Komisija se pri svojem delu ni omejevala samo na reševanje racionalizatorskih predlogov, ampak je poleg tega želela spopolniti tudi obstoječi pravilnik o nagrajevanju tehničnih izboljšav in racionalizacij. Na prošnjo komisije je upravni odbor na eni svojih sej sklenil, naj komisija skupno s tehničnim vodstvom izdela osnutek dopolnitev. Komisija je pripravila osnutek dopolnitev k obstoječemu pravilniku, ga dala v razpravo kolektivu in končno upravnemu odboru v potrditev. Spopolnjeni pravilnik naj bi imel nekaj novosti, najvažnejše med njimi pa so: razširitev lestvice za določanje nagrad na osnovi pri-

različno oblikovane odlitke. Na ta način je v istem času obrusil dosti več odlitkov (zobnikov), zato pa je prejel nagrado 3000 din.

Za predlagane in izvedene racionalizacije je bilo članom kolektiva torej izplačanih 272.214 dinarjev. Opaziti pa je, da je za razdobje enega leta to razmeroma majhna vsota, sicer pa tudi v cellem letu ni bilo več kot devet predlogov racionalizacij.

Rešili smo šest predlogov, osta-

hranka, upoštevanje službene dolžnosti, pravica do večkratnega izplačila nagrade in še cela vrsta drugih.

Ob koncu te kratke informacije ponovno želimo, da bi v prihodnje lahko objavili še daljši seznam nagrajencev, to je tistih članov kolektiva, ki bodo s svojim delom uspeli izboljšati način in pogoje dela in pri tem imeli čim manjše stroške, komisiji pa podali opis izvršenega dela. Ing. Sturbej

delavskega samoupravljanja

ZAPOSLOVANJE

(Iz novega temeljnega zakona o delovnih razmerjih)

Verjetno ne bo odveč, ako seznanimo naše bralce z novostmi posameznih novih predpisov, ki jih prinašajo Uradni listi in so predvsem pomembni za člane delovne skupnosti. V zveznem Uradnem listu št. 15 od 5. aprila 1965 je objavljen temeljni zakon o organizaciji in financiranju zaposlovanja iz katerega sem povzel posamezna določila, katera bom navedel kot izveček iz navedenega zakona.

4. zasedbo novega ali izpraznjene delovnega ali vajenskega mesta prav tako v petih dneh.

Obveza pod točko 3. in 4. že poteka od 15. maja t. l. dalje. Prijavlja se na posebnih obrazcih za vsako delovno mesto posebej.

Na osnovi prijave obvesti zavod brezposelnega delavca o možnosti zaposlitve, oziroma ga napoti v delovno organizacijo na dogovor o morebitnem nastopu dela. Delovna organizacija pa lahko išče potreben kader tudi pri drugih zavodih izven Celja.

GMOTNA PRESKRBA

Zakon določa, da obsega gmotna preskrba med brezposelnostjo:

- a) pravico do denarnega nadomestila med začasno brezposelnostjo;
- b) zdravstveno varstvo;
- c) otroški dodatek;
- d) povračilo prevoznih stroškov;
- e) denarno pomoč med strokovnim usposabljanjem.

Pravico do denarnega nadomestila med začasno brezposelnostjo lahko uveljavlja po prenehanju dela v delovni ali drugi organizaciji delavec, ki je delal:

- a) najmanj eno leto brez presledka ali 18 mesecev s presledkom v zadnjih dveh letih, če se pripravi pristojnemu občinskemu zavodu (pri nas v Celju) v 30 dneh po prenehanju dela;

— če njegovi dohodki skupaj z dohodki članov njegove ožje družine oziroma gospodinjstva, od katerih se plačujejo davki oziroma prispevki, ne presegajo zneska, ki ga določa z odlokom republiške skupščine. Minimalni znesek še ni predpisan.

Izjemoma ne more uveljavljati pravice do denarnega nadomestila delavec, ki mu je delo prenehalo zaradi izključitve (disciplinske) iz delovne skupnosti, če mu je delovno razmerje prenehalo po zakonu (odsloženje kazni zapora v trajanju nad 3 mesece), ali po izjavi, da izstopi iz delovne skupnosti (odpoved delavca), razen če je prišlo do izstopa zaradi prenehanja delavčevega zakonca, iz zdravstvenega razloga delavca ali zaradi tega, ker delovna organizacija v zvezi z delom delavca ni izpolnjevala obveznosti.

Koliko časa zavod izplačuje denarno nadomestilo, je odvisno od tega, koliko časa je delavec dotlej prebil na delu (koliko ima delovne dobe).

Tako je v členu 64 zakona določeno, da znaša denarno nadomestilo 50 % povprečnega osebnega dohodka delavca v preteklih treh mesecih in se mu izplačuje glede na skupen čas dotedanjega dela:

1. šest mesecev, če ima delavec najmanj eno leto nepretrganega dela ali 18 mesecev s presledki v zadnjih dveh letih;
2. dvanajst mesecev, če ima delavec 30 mesecev nepretrganega dela ali 50 mesecev s presledki v zadnjih petih letih;
3. osemnajst mesecev, če ima delavec pet do deset let dela;
4. štiriindvajset mesecev, če ima delavec več kot deset let dela.

Denarno nadomestilo pripada in se izplačuje tudi po preteku zgoraj omenjenega časa:

1. delavki med nosečnostjo in po porodu, dokler ima pravico do skrajšanega delovnega časa;

2. delavcu, ki je poslan na strokovno usposobitev ali prekvalifikacijo, dokler ne preteče čas določen za usposobitev.

Delavec ima pravico do nadomestila pod že omenjenimi pogoji, od prvega dne, ko neha delati, če se pripravi zavodu v petih dneh od dneva, ko je nehal delati. Če pa se ne pripravi v navedenem roku, mu pripada nadomestilo od dneva, ko se pripravi in zahteva nadomestilo.

Denarno nadomestilo pa zavod neha izplačevati, če se delavec ne odzove vabilu oziroma, če se ne oglašja redno pri zavodu ali če prestopa zaporno kazen.

Pravica do denarnega nadomestila pa preneha:

1. če se delavec zaposli;
2. če poteče čas za prejemanje;
3. če delavec uveljavlja pravico do pokojnine;
4. če postane trajno popolnoma nezmožen za delo;
5. če odide na odslužitev ali do služitev vojaškega roka;
6. če odide na prestajanje kazni, daljše kot tri mesece;
7. če odkloni zaposlitev, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in telesni zmožnosti;
8. če se delavec dvakrat zaporedoma ne zgleda na zavodu, ali se ne odzove vabilu;
9. če se dohodki delavca in članov družine povečajo nad znesek, določen kot minimalen.

Pravico do gmotne preskrbe med brezposelnostjo je uveljaviti pri zavodu, ki je izplačeval prispevek za zaposlovanje.

Za neizvajanje določil zakona so predvidene tudi visoke kazenske sankcije in kot primer naj navedem, da se kaznuje s kaznijo do 1.000.000 din delovna organizacija, ki zaposli delavce s posredovanjem civilne, pravne osebe ali posameznika. S kaznijo do 50.000 din se kaznuje oseba, ki je storila tak prekršek v delovni organizaciji. Z denarno kaznijo do 200.000 din delovna organizacija, če ne prijavi delavca, ki je nehal delati ali prostega delovnega mesta in osebo, ki je to zagrešila pa s kaznijo do 20.000 din.

Poslovanje in organizacija zavodov mora biti vsklajena s tem zakonom od 30. septembra 1965. Zakon pa je že v veljavi od naslednjega dne po objavi v Uradnem listu.

Tu sem navedel le nekaj določil novega temeljnega zakona o zaposlovanju. Natančnejše informacije o vsebini zakona pa lahko vsakomur, ki to želi, posreduje kadrovski sektor naše delovne organizacije.

Rajko Markovič

Trajanje porodniškega dopusta in skrajšan delovni čas mater po porodu

V zvezi z novim zakonom o delovnih razmerjih so, pri uporabi pravice do porodniškega dopusta in skrajšanega delovnega časa za matere po porodu nastale nekatere spremembe. Da bi bili o teh spremembah seznanjeni vsi člani naše delovne skupnosti, objavljamo o tem naslednje:

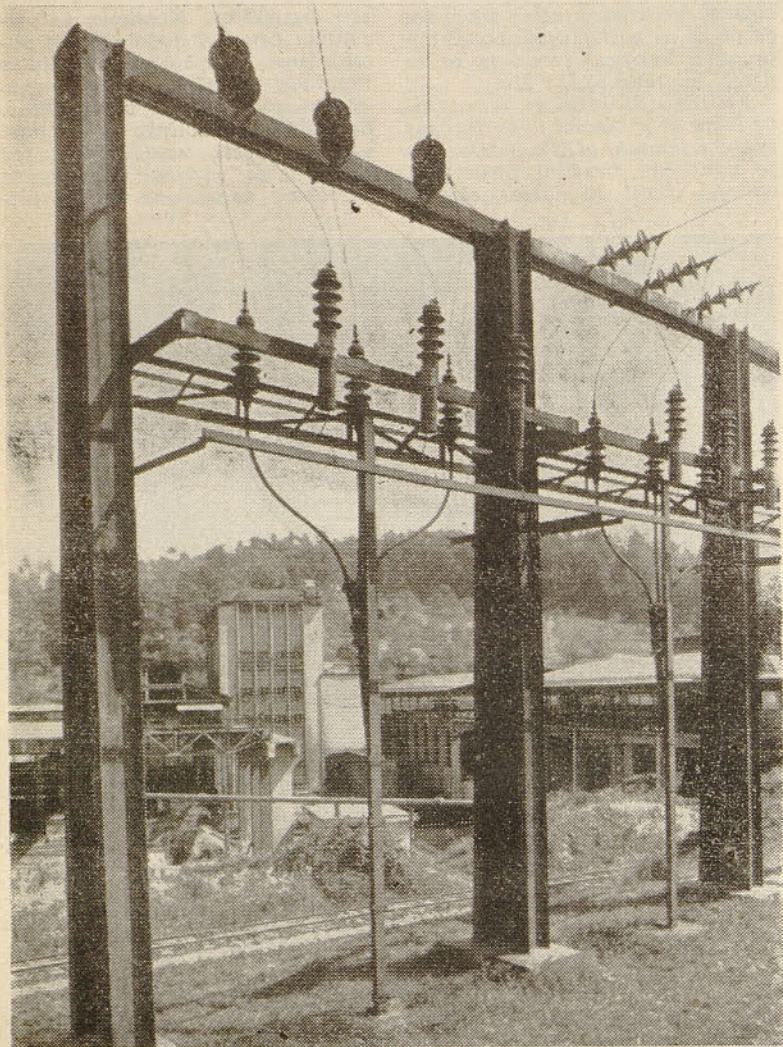
1. Po določbah 73. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih ima zavarovanka ob porodu pravico do porodniškega dopusta, ki traja brez presledka 133 dni. Zavarovanka sme nastopiti dopust 45 dni pred porodom, obvezno pa ga mora nastopiti 28 dni pred porodom. V obeh primerih bo zavarovanka glede na določbo 1. odstavka cit. člena uporabila porodniški dopust največ 133 koledarskih dni.

Zavarovanki, ki ne bo nastopila porodniškega dopusta niti 28 dni pred porodom, gre nadomestilo osebnega dohodka po porodu največ za 105 dni, ker je skrajni rok nastopa porodniškega dopusta 28 dni pred porodom po zakonu obvezen.

Zavarovanka, ki nastopi po prestopi zdravniška porodniški dopust prej kot 45 dni pred porodom (zakasneli porod), ima v smislu 70. člena ZZZ pravico do nadomestila tudi za te dni.

Ker se uporabljajo predpisi temeljnega zakona od 8. IV. 1965 dalje, se bodo novi predpisi o izplačevanju nadomestila in trajanje porodniškega dopusta uporabljali za vse zavarovanke, ki so bile ob uveljavitvi zakona še na porodniškem dopustu po prejšnjih predpisih.

2. Po določbah 1. odstavka 39. člena TZDR pripada materi po preteku porodniškega dopusta pravica do štirirupe zaposlitve samo v primeru, če mati z zahtevo uveljavlja to pravico. Zahtevek bo zavarovanka praviloma vložila v organizaciji, kjer je zaposlena, zavodi za socialno zavarovanje pa bodo tudi v bodoče izplačevali nadomestilo osebnega dohodka za skrajšan delovni čas na podlagi potrdila o osebnem dohodku v skrajšanem delovnem času, za obdobje, za katero bodo organizacije predložile potrdila, vendar največ za osem mesecev po porodu.

V svojem drugem členu določa zakon: »... delovni ljudje oziroma delovne in druge organizacije se za uveljavljanje pravice do proste izbira poklica in zaposlitve, oziroma za zadovoljevanje svoje potrebe po kadrih, obračajo za posredovanje in drugo strokovno pomoč na organizacije za zaposlovanje delavcev.«

Za naše območje opravlja tako funkcijo Zavod za zaposlovanje delavcev v Celju, Slandrov trg 7., ki posreduje pomoč delovnim ljudem pri zaposlovanju, pri izbiri poklica in strokovnem usposabljanju, opravlja zadeve v zvezi z uveljavljanjem pravic brezposelnih delavcev do gmotne preskrbe, opravlja storitve delovnim organizacijam pri zadovoljevanju potreb po kadrih in podobno. Omenjeni Zavod v Celju je medobčinski zavod, ker opravlja funkcijo tudi za občine Laško, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah, kjer ima zavod svoje izpostave.

Da bi zavod lahko spremljal potrebe po kadrih in s pravočasnimi ukrepi pripravljati delovne ljudi za zaposlitev, da bi imel evidenco o delovnih ljudeh, ki iščejo zaposlitev, kot tudi, da bi se bolj pravilno zaposlovale notranje rezerve delavcev, mora tudi naša delovna organizacija zavodu prijavljati na sledeče:

1. letne in perspektivne potrebe po kadrih in notranje rezerve kadrov;
2. vsako prenehanje dela delavca v delovni organizaciji — najkasneje v petih dneh od dneva, ko je bil sprejet sklep o prenehanju dela, oziroma od dneva ko nam delavec sporoči, da izstopa iz delovne organizacije;
3. vsako novo ali izpraznjeno delovno ali vajensko mesto, najkasneje v petih dneh od uvedbe novega, oziroma izpraznitve delovnega ali vajenskega mesta;

Delovne organizacije plačujejo prispevek za zaposlovanje od svojih zaposlenih delavcev in je to eden od virov sredstev za financiranje zavodov. Stopnjo prispevka določajo republiški predpisi.

Del ustvarjenih sredstev je izločiti za skupne zadeve zaposlovanja na območju republike. Sredstva, ki ostanejo po izločitvi gornjega dela pa skupščina občinske skupnosti za zaposlovanje razporedi na:

1. sredstva za gmotno preskrbo brezposelnih delavcev;
 2. sredstva za pripravljanje delovnih ljudi za zaposlitev;
 3. sredstva za delo zavoda.
- Skupna sredstva za zaposlovanje se razporejajo tako, da so predvsem zagotovljene pravice delavca do gmotne preskrbe.

Sredstva gmotne preskrbe so namenjena:

1. za denarno nadomestilo delavcem med brezposelnostjo;
2. za zdravstveno zavarovanje brezposelnih delavcev;
3. za povračilo prevoznih in selitvenih stroškov, ki so v zvezi s selitvijo zaradi zaposlitve.

Sredstva, ki so namenjena za pripravljanje delovnih ljudi na zaposlitev, so namenjena zlasti:

1. za poklicno usmerjanje in za zaposlovanje mladine in odraslih ter invalidov in drugih oseb, ki so omejeno zmožne za delo;
1. za specialistične preglede delovnih ljudi, ki iščejo zaposlitev;
3. za strokovno usposabljanje, oziroma prekvalifikacijo delovnih ljudi, ki iščejo zaposlitev;
4. za denarno pomoč med strokovnim usposabljanjem delovnih ljudi, ki iščejo zaposlitev;
5. za prehodno in začasno nastanitev delovnih ljudi, ki iščejo zaposlitev.

IZ ZGODOVINE PODJETJA

Delavstvo in vodstvo »Samotne tovarne« v letu 1930, ki je bila takrat samostojno podjetje. (Slika je last Franca Udoviča.)

IZ ZGODOVINE PODJETJA

Livarji, slikani v septembru 1930. V prvi vrsti sedijo od leve proti desni: Dežman Franc, nepoznan, Spolenak Franc; v drugi vrsti: Krmuzelj Karl, Koklič Martin, Kocjančič Feliks, Sprajcer Henrik, Mauer Franc, Godec Anton; v tretji vrsti: Vermočanik Miha, Vovk Ivan, Flis Karel, Kreuh Anton; v četrti vrsti: Sprajcer Franc, Maver Stanko, Sprajcer Anton, Mraz Ivan, Gorjup Stanko in Turnšek Slavko. (Slika last Turnšek Slavko).

Iz ekonomskih enot

Novo izvoljeni delavski sveti enot so se v preteklem obdobju že sestali na svojih prvih sejah. Vsi delavski sveti enot so na prvih sejah najprej poslušali poročila volilnih odborov in z zadovoljstvom ugotavljali, da so volitve v delavski svet podjetja in delavske svete enote bile tako po udeležbi volivcev kot po rezultatih volitev odlične, kar je pripisati visoki zavesti proizvajalcev — upravljalcev. Dalje so bili na prvih sejah izvoljeni predsedniki in njihovi namestniki. Potem pa so izvolili komisije za posamezna področja dela. Tako so povsod izvolili HTV komisije, komisije za sklepanje in odpoved delovnih razmerij, disciplinske komisije, ponekod pa še komisijo za inven-

turo, za ekonomska vprašanja in za nagrajevanje. Z izvolitvijo komisij so pritegnili k svojemu odgovornemu delu tudi ostale proizvajalce, ki niso člani delavskega sveta enote. Že iz zapisnikov prvih sej v ekonomskih enotah se vidi, da so novo izvoljeni delavski sveti enot razumeli odgovornost svoje dela v ekonomskih enotah, kar da že sedaj garancijo, da bodo svoje naloge res dobro izvrševali v korist ekonomskih enot posebej in v korist celotnega podjetja.

Nekateri delavski sveti enot so se pa že sestali na svojo drugo sejo, kjer so se že konkretno lotili reševanja nalog, ki so si jih zastavili za doseg kar najboljših uspehov, tako v proizvodnji, kot pri znižanju cene proizvodov.

Spomini iz II. svetovne vojne

Karlo Dobovišek

(Nadaljevanje)

Marseille, naslednja najsvetlejša točka na naši maršruti, ki smo jo morali čimprej doseči. Potem, ko smo se vozili en dan in eno noč smo prispeli v Toulouse. Tu smo imeli priložnost ogledati si strahovito razdejanje, posledico nedavnih bombnih napadov. Tu skozi je oral eden od mogočnih krakov taktičnih klešč zavezniških armad, ki so se zapirale tam nekje zgoraj pri Parizu. Železniška postaja in vse ostale naprave so bile izravnanne z zemljo. Mogočne betonske zgradbe so se sesule v prah in železne konstrukcije ter jekleni tiri so bili od silovite rušilne sile skrotovljeni v nešteto nemogočih oblik. Nepopisno strašen prizor.

Pot smo vse bolj odločno nadaljevali. Vozili smo se kar v pulmanih, ki so bili priključeni k nekemu tovornemu vlaku. Fantje so nekje organizirali vrečo vojaškega prepečenca. Drobili in jedli smo ga za lakoto, ko pa je po tej suhi hrani nastopila prava saharška žeja, tedaj je stopil v akcijo spet France. V noči, ko smo stali na neki večji postaji je »odkril« nekje cisterno polno vina. Zdaj so prišle prav naše vojaške čutarice. France jih je pridno polnil, mi pa smo jih prav tako pridno praznili. Bolj ko smo se bližali Marseillu, močnejše nas je mučila skrb, kako se bomo izmuznili skozi številno zavezniško in francosko vojaško policijo, žandarje in neštete druge, ki so povsod prežali na gibanje ljudi in so vsakega le malo sumljivega človeka takoj prijeli in spravili v taborišče. Tam je potem lahko okušal vse nezavidljive naklonjenosti teh čudovitih »angelov — varuhov«, kot smo jih imenovali. Ti so baje poznali najpopolnejši register vseh mogočih prijemov vse tja do bastonade. Zato se nismo smeli zapeljati naravnost v mesto. Vlak smo zapustili na neki manjši postaji v predmestju in se v mesto napotili peš.

Ko smo prihajali v vedno gostejši del mesta nas je vse bolj skrbelo, kako bom našli pot v pristanišče, tja smo bili namreč namenjeni. No, vseh teh težkih skrbi pa nas je rešila prav ameriška vojaška policija. Ko smo pravkar prikorakali skozi nekakšen park in se po levi strani ulice napotili proti središču mesta, smo nenadoma zaslišali brlzig vojaške piščalke. V belih rokavicah ter s čelado na glavi se je tam na nasprotni strani ulice izza vogala hiše prikazal »MP-man«.

»Come on boys! Come on!« je klical in nam mahal z roko, naj pridemo na drugo stran ulice k njemu. Zdrznili smo se in obstali kot vkopani. »Tako, zdaj smo pa

tam,« si je mislil vsakdo izmed nas. Na tisti žviž sta se primajala še dva druga policista. Ta dva sta prišla k nam in nas odvedla tja preko na drugo stran ulice. Policisti so dejali, naj kar mirno nekoliko počakamo. Seveda smo čakali, kaj pa smo hoteli drugega. Menda ni preteklo pol ure, ko so prihrumeli težki ameriški kamioni tipa James. Za krmili so sedeli črni vojaki. Ko so tile Američani izvedeli, da smo Jugoslovani, so z nami, ni kaj reči, korektno ravnali. Ko so opazili, kako z nezaupanjem ogledujemo tiste »marice«, so se nasmehnili in nas prijazno potolažili češ, da bo vse o. k. Zlezli smo na kamione in... Mamka božja! Take, vratomne vožnje svoj živ dan nisem okusil. Marseille je staro mesto, njegove ulice so valovite in vijugaste in po teh ulicah so drveli črnci s svojimi avtomobili, kot da jih je obsedel zlodej. Kot bi mig-nil smo prevozili mesto, potem pa, kjer je bil pred desetletji storjen atentat na jugoslovanskega kralja, na vogalu ulice pri spomeniku zavili vzdolž obale. Prispeli smo v naselje kakih pet kilometrov oddaljeno od Marseilla. Zapeljali so nas naravnost v taborišče. Tudi tu smo bili proti vsemu našemu pričakovanju dovolj korektno sprejeti, tu imam v mislih čase in okoliščine, kakršne so bile. Tu je že obstajala nekakšna jugoslovanska kolonija. Sprejel nas je vodja te kolonije, ki je bil na naše veliko presenečenje in seveda veselje Slovenec, doma nekje od Idrije.

Potem je prišel komandant taborišča ameriški oficir. Ta nam je dal prva pojasnila o namenu in vlogi taborišča. Skozi to taborišče so se ljudje, ki jih je bila po vsem svetu raztepla vojna in so se nekateri teh znašli tu na tem prostoru, spet vračali na vse strani sveta vsak v svojo domovino. Zdaj so nas v dolgi vrsti vodili skozi skladišča, kjer smo drug za drugim prejeli vsak svojo zločljivo vojaško posteljo in dva koca ter vojaško posodo za hrano. Moram povedati, da to taborišče ni bilo tako, kot si taborišča iz vojne predstavljamo, ampak je bilo bolj »camping«. Tu ni bilo nobene ograje, ne straže. Šotori so v dolgi vrsti stali med borovci in tudi vso okolico je obdajal takšen borov gozdič. Tik nad taboriščem pa se je dvigala mogočna gorska stena, ki je s svojim golim skalnim temenom segala visoko tja gori pod nebo. Vse je tu dišalo po sveži naravi. Vlažen veter, ki je nenehno vlekel sem od prav pod vznožjem ležečega morja pa je prijazno raznašal opojno dišeči vonj mirt.

V taborišču je bilo zastopanih več različnih narodnosti. Šotori so

bili razporejeni v vrste in v vsaki vrsti je bila druga narodnost. Tako so na primer bili v prvi vrsti Rusi, z njimi pa vse ostale narodnosti, ki spadajo k SSSR. Jugoslovani smo zavzemali drugo vrsto, med seboj pa smo bili v šotorih tudi razporejeni po narodnostih.

Zadaj za našimi šotori so bili Italijani. Potem je bil še en šotor, kjer so bili Indijci. Pa Arabci itd. Dolžnosti v taborišču nismo imeli drugih, razen, da smo pospravili postelje, se ocedili in ko je kuhar udaril na kos viseče tračnice, smo v vrsti odšli na kotel po hrano in kruh. Kruh je bil snežni bel in hrana odlična, samo da so bili obroki za naše izstradane želodce vse preskromni. Da bi preganjali dolgčas in ne bi preveč mislili na želodec, smo hodili v tiste visoke planine gori nad taboriščem. Od tam je prečudovit razgled doli na pristanišče in daleč tja ob vijugasti skalni obali resnično lepega sredozemskega morja. Ko sem takole ždel visoko tam gori med golim skalovjem in zrl v mogočno vodovje doli pod sabo, sem se kar nehotе moral okleniti kamenja, ker se mi je zdelo, da me bo drugače tista skrivnostna bučea mokra sila vsak čas potegnila k sebi. Ob večerih smo hodili v mesto. S tramvajem, ki ima svoje proge razpete menda kar ob vsej marsejski obali, smo se potegnili do vogala, kjer stoji že prej omenjeni spomenik. Tu smo izstopili potem pa odšli v kino ali pa smo kako drugače pasli svojo radovednost. Jaz sem najrajši postal kje tam okrog spomenika, ker sem bil ugovoril, da tam najlaže naletim na Jugoslovana. Kot da bi tisti spomenik s svojo navzočnostjo predstavljao kos domačnosti, so se tam vedno radi zadrževali naši ljudje. Neki dan pa je tam stopil k meni mož v svetli letni uniformi francoskega oficirja. Nagovoril me je v srbohrvaščini. Po krajšem razgovoru me je pričel snubiti za kraljevo vojsko.

Dejal sem mu, da o tem ne morem sam odločiti, pač pa se naj zglašim pri nas v taborišču, kjer se bomo pogovorili. Obljubil je da bo prišel, jaz pa sem se ga na ta način le znebil. Čez kakšen dan je mož res prišel v taborišče. Ko sem ga opazil, sem se umaknil v šotor. Skozi rezo v platnu sem opazoval kako se je pogovarjal z našimi fanti. Vedno več mož se je zbiralo tam krog njega. Prišel je tudi naš vodja. Srbi so agenta dobesedno obkolili. Že sem mislil da bodo kar vsi odšli z njim v Alžir kamor nas je vabil. Nenadoma pa se je položaj čisto spremenil. Nastal je nekakšen hrup med ljudmi in nekaj rok se je stegnilo

po agentu. Ravno takrat pa je iz štaba stopil ameriški oficir, ki je stvar verjetno opazoval skozi okno. Nekaj je zaklical proti množici. Za hip so se vsi okrenili proti njemu, to priložnost pa je izrabil agent in jo pobrisal. Tisti, ki so skočili v agenta so bili naši fantje, ki so z vsem srcem hrepeli čimprej priti v Jugoslavijo k Titu nikakor pa niso bili pripravljeni iti h kralju in to celo mekam v Afriko.

V takih in podobnih prilogah so nam minevali dnevi in čeprav nismo videli trenutka našega odhoda, se je tisti dan vse bolj približeval. »Čez tri dni prispe ladja.« so vedeli povedati nekateri dobro obveščeni. Ko pa je poteklo tiste tri dni in ladje ni bilo, smo se morali pač potolažiti in naše potrpljenje »temperirati« za naslednje tri dni. Neke noči pa so nas kmalu po polnoči vrgli iz postelj. Na hitro smo morali vse pospraviti, zložiti postelje in koce, potem pa smo prav tako kot takrat pri sprejemu po vrsti zopet vse oddali. Pospravili smo vsak svoje stvari v bisago, kar je pač kdo imel in se pripravi za odhod. Vedno ob takih trenutkih, ko smo se takole »premaknili« se me je polastilo čudno vznemirjenje. Zdelo se mi je, kot da bom že kar naslednji dan stopil v domačo vas, čeprav sem dobro vedel, da je pot do tja še neizmerno dolga. Pa saj se tudi ostalim fantom ni godilo drugače. Begali so sem in tja, se klicali med seboj, se objemali in poljubovali. Skratka, naše obnašanje je bilo bolj podoba, kot da se odpravljamo na gostijo ne pa na vojno. Ni se še popolnoma zdanilo, ko so že prihrumeli težki kamioni. Za krmili so, kot vedno, sedeli temnopolti vojaki. Naši fantje so jim veselo mahal v pozdrav, oni pa so pobjesovali z belino svojih oči in smejoč se kazali bele zobe. Na zbornem mestu je stalo vseh tri sto Jugoslovancev, kolikor se nas je bilo tačas zbralo v tem taborišču. Po krajšem nagovoru ameriškega oficirja in po prisrčnem slovesu od vodje, ki je še ostal v Marseillu, smo sedli na kamione in se veselo pojoč odpeljali v pristanišče. Tu nas je tokrat resnično čakala ladja. Po spuščanjem mostu smo se povzpeli na krov. Priganjali so nas naj pohitimo, ker bo ladja vsak čas odplula. Vkrncanje je bilo hitro končano. Z vrha palube sem se še enkrat ozrl tja gor, kjer je pod mogočno sivo skalno ležalo taborišče. Potem mi je oko zaplavalo tja preko vsega velikega marsejskega pristanišča. Tam v daljavi se je pravkar dvigoval velikanski pridvižni most in

pod njim je izplula iz pristanišča velika, bleščeča bela ladja — lazarret z velikanskim rdečim križem v sredini. Povsod ob vseh pomolih so ležale velike ladje, nad njimi pa so se sklanjali orjaški žerjavi, kot da se je tja vsedla jata velikih ptic, ki zdaj kljujejo svoj plen. Pogled na vse to je enkraten in človek, ki ga je doživel, ga vse življenje ne bo pozabil, kajti to pristanišče je tako veliko in razsežno, da si tisti, ki kaj podobnega ni videl, tega sploh predstavljati ne more.

Šele sedaj sem se utegnil ozreti po naši ladji. Pluli bomo pod francosko zastavo. Ladja ni posebno velika: tri tisoč šest sto bruto registrskih ton. Na krovu je razen nas še približno pet sto angleških vojakov v popolni bojni opravi. Angleži, resni, nekako dostojanstveno sedijo na svojih sarkih in molče zrejo v daljavo. Tudi nas se je polastila neka otožnost, kajti vsak izmed nas je čutil, da smo izpod nog izgubili varna, trdna tla in da je sedaj sado od tele stare lupine odvisno, če bomo še kdaj teptali travo ali ne... Tedaj sem opazil kako fantje nekomu mahajo in ga kličejo. Ozrem se tja dol in vidim, kako tam na produ stoji osamljen človek. Ko sem natančneje pogledal sem v možu spoznal starega Belamariča. Stal je tam s svojim majhnim kovčkom v roki, v drugi roki pa je imel velik žepni robec, s katerim nam je zdaj mahal, zdaj si šel z njim preko oči. Meni je prav ta slednja kretnja njegove roke povedala dovolj. Belamarič ni šel z nami. Poslavljal se je. Zakaj...? Zaklical sem mu, naj vendar gre z nami, on pa mi je z otožnim glasom dejal tole: »Karlo, ne morem. Kaj si misliš, kaj poreče Tito. Ante, zdaj si prišel, ko je trideset na dvanajsto in zdaj ti naj jaz zdravim tvojo zanikrnost.« Vedel sem, da je imel Ante v mislih tisto bolezen, ki jo je bil skupil v libonjski beznici ali pa že morada kje poprej. Ker sem Anteja poznal kot dobrega in iskrenega tovariša, mi ga je bilo pošteno žal. Mislim sem si, kako neizprosno strogo se je sam obsodil s tem, ko si je odvzel nemara poslednjo priložnost, da se brez sramu vrne v domovino. Sirena na ladji je hripavo zatulila. Zahrumeli so ladijski vijaki, ladja je zadržala in se počasi pričela odmikati od pomola. Zapluli smo. Stotine rok na krovu ladje se je stegovalo in mahal v pozdrav, tam na obrežju pa je z robcem v dvignjeni roki stal Ante — edini človek, ki je ob slovesu potočil solzo za nami.

Štorski pionirji na dan mladosti v Beogradu

Že v letošnji 3. številki našega glasila je bilo objavljeno, da nas bo 18 pionirjev štorskega partizana na »Dan mladosti« v Beogradu nastopilo pred maršalom Titom.

V tej številki glasila pa bi radi seznanili člane kolektiva železarne Store, kako smo se pionirji na samem nastopu odrezali, kaj vse smo v Beogradu videli in kaj doživeli.

V Beograd smo se odpeljali 19. maja z večernim vlakom, skupaj z ostalimi ekipami iz Slovenije. V Stora nam je zaželel srečno pot in kar največ uspehov predsednik društva »Partizan-Kovinar« Store tovariš KAVKA Franc in nas opozoril, da bomo v Beogradu zastopali Store in da bo naš uspeh na nastopu najlepše voščilo tovarišu Titu za njegov rojstni dan.

Potovali smo udobno, spali prav malo, kajti brž ko se je zdanilo, smo hoteli videti kraje, mimo katerih smo se vozili. Radovednost pionirjev je bila vedno večja, kar naprej smo se spraševali, kdaj bo Beograd in kakšen neki je. Končno smo se pripeljali v Beograd, kjer so nas čakali predstavniki »Partizana« Jugoslavije. S postaje smo se odpeljali v dom vajencev »Sumadija«, kjer smo se nastanili in ki nam bo nudil zavetje za šest dni. Dasi utrujeni od potovanja in urejanja stanovanja, smo imeli že popoldne vaje za izbiro ekip, ki naj bi se predstavile na glavnem nastopu. Kljub utrujenosti smo se dobro odrezali in bili določeni za glavni nastop na čelu slovenske kolone.

Naslednji dan dopoldne smo zopet vadili na telovadišču, popoldne pa smo si ogledali letališče »Surčin«. To je bilo doživetje — pristajanje in vzlet avionov, opazovanje reda in discipline na letališču, pristajanje Caravell, največjega tipa naših avionov in še raznih drugih stvari, da kar ni moči opisati. Vožnja z avtobusom skozi Novi Beograd na letališče in nazaj nam je omogočila, da smo videli najlepši moderni del Beograda.

zeja je oddelek, ki prikazuje borbo jugoslovanskih narodov z okupatorjem. Tu je zbrano vse: orožje, obleke, proletarske zastave in dokumenti. Vse, kar smo tu videli, je tako raznoliko, da se ne da opisati. Ceprav utrujeni, smo imeli zvečer zopet vaje za nastop. Četrty dan smo bili prosti. Popoldne smo se z avtobusi odpeljali na Avalo, ki je od Beograda oddaljena 20 km. Tu smo si ogledali spomenik neznane junaka, ki je ves iz marmorja. Spomenik je delo kiparja Ivana Meštroviča, stoji pa na prostoru, kjer je bila turška trdnjava Žrnovo iz 15. stoletja. Avala je lepo urejena, posebnost pa je nov televizijski stolp, visok 200 metrov, na katerem je na višini 160 metrov restavracija. Nazaj grede smo se ustavili v Jajincih, na mestu, kjer so Nemci postrelili 135.000 Jugoslovancev, večinoma Srbov; da bi Nemci prikriji ta nezaslišan zločin, so napravili še večjega, s tem, da so okostja ustreljenih izkopali in sežgali, pepel pa raztrosili deloma po poljih, deloma pa v Donavo. Prostor je urejen v prvi fazi, ko pa bo dokončno urejen, bo tu ljudski park, ki bo obiskovalce stalno opozarjal na muke in trpljenje našega ljudstva, trpljenje in muke, ki mu jih je prizadejal okupator. Ko so domačini govorili o gnusnem in zverinskem delu okupatorja, nas je spreletaval srh, saj smo bili prepričani, da je moralo biti v resnici še mnogo groznejše, kakor je to lahko podal opis.

Zvečer bi morala biti generalna na stadionu JLA, vendar je zaradi deževnega vremena odpadla.

Peti dan smo si dopoldne ogledali muzej 25. maj ali Titov muzej, kot ga domačini imenujejo.

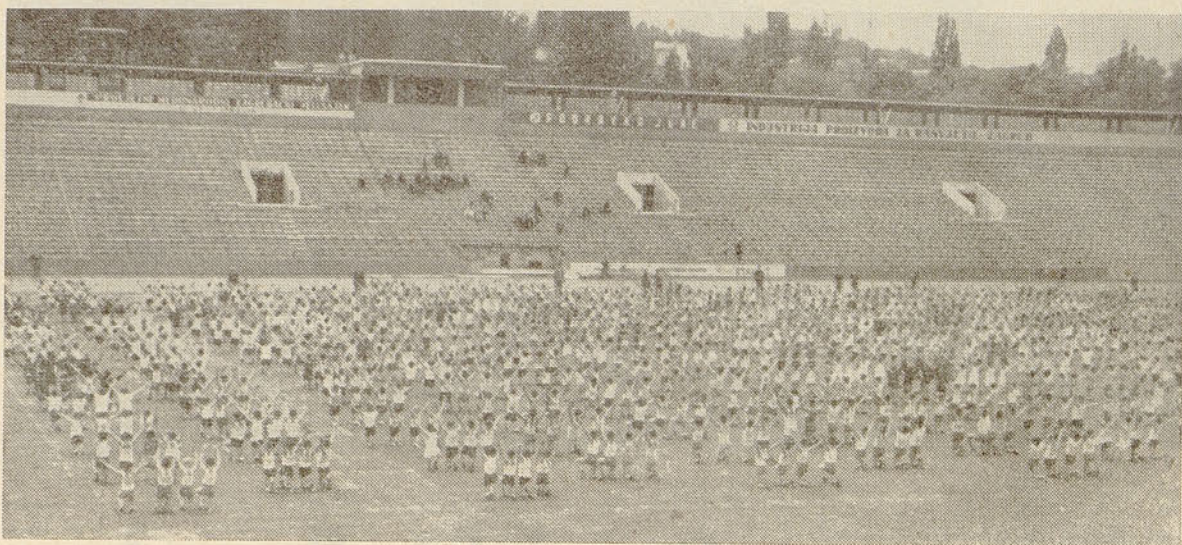
Ta muzej je zares vzorno urejen. Tu so nam tudi najprej pokazali moderno kino dvorano in zavrtili film iz življenja tovariša Tita ter barvni film »Dan mladosti 1962«.

Potem smo si ogledali muzej, kjer so hranjena vsa darila, ki jih je prejel tovariš Tito od delovnih kolektivov, družbenih organizacij in

Po kosilu so nas obiskali predstavniki UJZ in se pozanimali o našem počutju v Beogradu. Zvečer smo imeli generalno vajo na stadionu, katero so si lahko ogledali vsi, ki so to želeli. Generalna vaja je lepo uspela, tako, da smo

bili odlični, danes morate biti še boljši, želimo vam mnogo uspehov! — nas je opozoril, da gre sedaj zares. Ko smo korakali na stadion, je bil ta do zadnjega kotička poln. Tu, pred 60.000 gledalci so bili tudi že vsi nastopa-

hom na obrazih zapuščali telovadišče. Da smo odlično opravili nalogo, nam je potrdil glas iz mikrofona: »Čestitamo vam pionirji, odlično ste telovadili, vsi smo zadovoljni!«

Na velikem stadionu smo imeli skupne vaje. Slika je z generalke, ki je bila na predvečer proslave.

z malo manj skrbi zaspali v pričakovanju nastopa pred tovarišem Titom. Zadnji dan dopoldne nam je tovariš Petrovič iz UJZ omogočil avtobusni izlet po Beogradu. Ogledali smo si Košutnjak, Dedinje, Topčider, živalski vrt, Terazije, zvezno skupščino — skratka vse, kar nas je zanimalo, saj nam je prijazen tovariš Petrovič, ki je izlet vodil, ugodil vse po naših željah. Po kosilu smo imeli obvezen počitek in priprave za glavni nastop. Na zbornu mesto pri stadionu smo se odpeljali 1 uro pred nastopom; tam so bile še zadnje priprave. Zavedali smo se pomembnosti našega nastopa, zato smo bili v precejšnji napetosti, zavedajoč se, da smo na čelu naše kolone in da bomo blizu glavne tribune, kjer bo predsednik Tito s svojimi gosti. Glas iz mikrofona: »Srečno pionirji, na generalki ste

joči zbrani, od pionirjev, mornarjev, pionirk, vojakov, mladink pa do članov LT. Vsi smo pričakovali trenutek, ko bomo videli tovariša maršala Tita. Fanfare so naznanile njegov prihod. Prišel je s soprogo Jovanko in drugimi.

Vsi smo ga toplo pozdravili. Prve so izvajale svojo vajo pionirke, takoj za njimi smo nastopili pionirji. Ze po prvih taktih nas je občinstvo z aplavzom pozdravilo. Med izvajanjem naše vaje je občinstvo z močnim aplavzom dajalo priznanje našemu delu. Tovariš Tito in gostje na svečani tribuni so nam ploskali, posebno tovariš Tito, ki je bil vedno nasmejan in vesel, kar nam je bilo v potrdilo, da dobro telovadimo in nam dajalo tudi moč in voljo do pravilne izvedbe vaje. Ko smo vajo končali, je stadion donel od ploskanja, mi pa smo s sme-

Takoj po nastopu smo se odpeljali k večerji, od tam pa na železniško postajo, kjer so nas čakala rezervirana mesta v brzovlaku za Slovenijo. Ko je vlak krenil, smo zaradi velike utrujenosti kar po taktih drdrajočih koles zaspali, eni na sedežih, drugi pa po tleh. Domov smo se vrnili zdravi in zadovoljni, saj smo z mnogim, kar smo videli, obogatili svoje znanje.

Ob zaključku se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili udeležbo na tem nastopu; posebno tovarišici Sonji Ocvirk, ki nas je učila vaje in nas vodila, upravljemu odboru TVD Partizan Kovinar Store, upravi železarne Store, osnovni šoli Store, tovarišu Petroviču iz UJZ, tovarišu Mackošek Antonu in Partizanu Slovenije. Pionirji »Partizana«

ZELO USPEL ZBOR PIONIRJEV

V nedeljo, dne 6. junija je bil na športnem stadionu železarjev v Stora zelo uspel zbor pionirjev Partizana. Zbralo se je 23 ekip iz Stor, Teharij in Kompol. Skupaj je bilo 184 pionirjev, ki so bili razdeljeni v dve starostni skupini.

Pionirske ekipe so med seboj tekmoval v štafeti, po poligonu, predpisanem za to tekmovalje in v igri »med dvema ognjema«. Tekmovalne ekipe so se športno borile za čim boljše rezultate tako, da ni bistvenih razlik med ekipami.

Pri starejših pionirjih so bili najboljši gasilski pionirji pred VI. b, V. b in VI. c razredom osnovne šole iz Stor. Pri mlajših pionirjih so bili najboljši pionirji IV. a razreda iz Teharij, pred IV. a, III. b, III. a razredom iz Stor in III. in IV. razredom iz Kompol. Pri pionirkah so bile najboljše starejše pionirke iz VII. a razreda iz Stor, pred pionirkami iz osnovne šole Teharije. Pri mlajših pionirkah so pa bile pionirke IV. razreda osnovne šole iz Teharija najboljše. Zbor in tekmovalje pionirjev je zelo lepo uspelo, dasiravno je prireditev motilo slabo vre-

me. Takšna in podobna srečanja pionirjev so potrebna, kar potrjuje dejstvo, da je bilo zbrano med gledalci mnogo mladine, ki je svoje vrstnike vzpodbujala pri tekmovalju.

M. A.

Tekmovalje v vajah na orodju

V organizaciji TVD »Partizan-Kovinar« Store je bilo dne 6. junija v Stora republiško tekmovalje pionirjev v vajah na orodju. V štorski telovadnici se je zbralo 13 ekip pionirjev višjega razreda in 9 ekip pionirjev nižjega razreda iz vse Slovenije. Pionirske ekipe so tekmoval v prosti vaji, akrobatiki, na drogu, bradlji, preskočku čez konja, krogi in plezanju. Med tekmovalnimi ekipami smo bili letos tudi pionirji iz Stor.

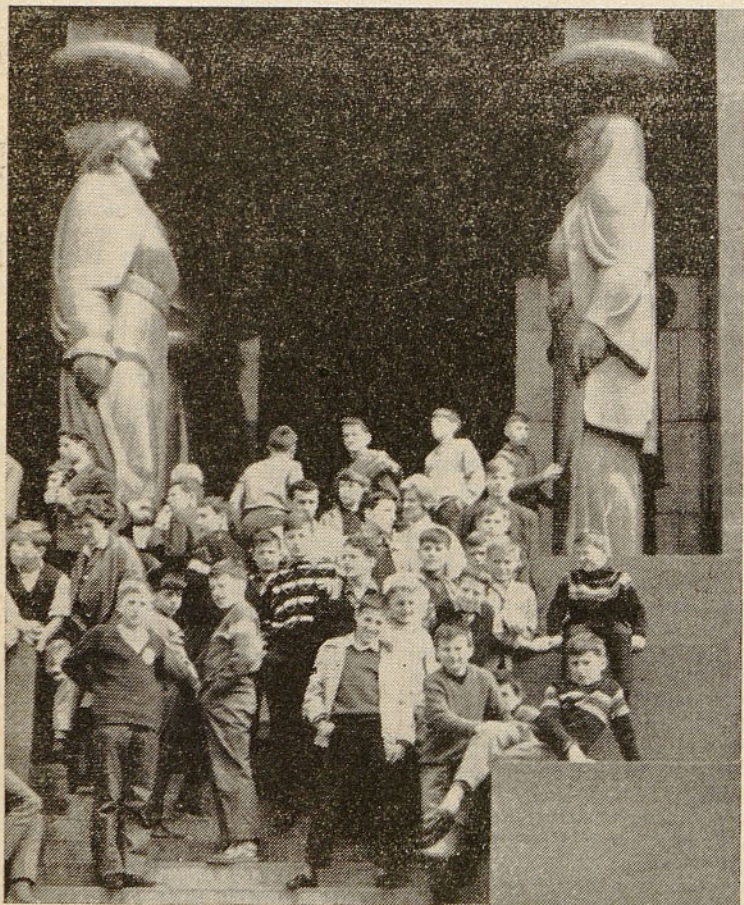
Vse tekmovalne ekipe s skupno 132 telovadci so pokazale solidno znanje predpisanih vaj, katere so izvajali zelo strumno.

KOLESARJI

Nepravilno opremljena in neurejena kolesa so večkrat vzrok nesreče. Podkomisija za vzgojo in varnost prometa je v mesecu maju pregledala večje število koles in ugotovila precej napak. S pregledi bomo nadaljevali tudi v prihodnje, na vsa neizpravna kolesa bomo obesili kartončke z opisanimi napakami. Predvideni so tudi pregledi s strani organov ljudske milice.

Prosimo vse prizadete, da v svojem lastnem interesu skrbijo za urejenost svojega prevoznega sredstva, ugotovljene napake pa čimprej odpravijo.

Podkomisija za varnost in vzgojo prometa Z. Š.

Za spomin smo se slikali tudi pred grobnico Neznane junaka na Avali.

Tretji dan bivanja v Beogradu smo imeli dopoldne vaje, popoldne pa smo si ogledali Kalimegdan s trdnjavo in vojnim muzejem. Posebno zanimiv je bil ogled vojne muzeja, ki je res lepo urejen in obiskovalcem nazorno pokaže potek vseh borb, ki so bile na ozemlju Jugoslavije — vse od keltske dobe pa do končane II. svetovne vojne. Najlepši del mu-

posameznikov iz vse Jugoslavije, kakor tudi darila, ki so mu jih dali tuji državniki; tu so darila Naserja, Haile Selasija, Nehruja in drugih, kakor tudi štafetne palice od leta 1945 pa vse do danes. Ko smo tako ogledovali darila in občudovali njih lepoto, žal nismo mogli ugotoviti, kje so darila iz Stor.

Najboljše so se odrezali pionirji Idrije, ki so bili prvi pred Ljubljano-Siško in Gaberjem, ki je bilo tretje. Pionirji iz Stor so bili na 12. mestu, kar predstavlja še vedno uspeh, saj na taki ravni še Store niso tekmovali. Vsi telovadci so bili z bivanjem v Stora zelo zadovoljni, še večje zadovoljstvo pa je bilo izraženo v tem, ko se je predstavnik gimnastične zveze Slovenije zahvalil za odlično organizacijo tekmovalja, katero je vodil tovariš Veber Tine, referent za rekreacijo pri Železarni Store.

M. A.

Cvetke iz naših logov

Pogosto pišemo in govorimo o razhodovanju materiala, osnovnih sredstev itd. Največ gostoljubja uživata besedi razhodovati in razhodovanje v knjigovodstvih.

Imamo krepke dokaze, da sta obe besedi prevzeti iz srbohrvaščine, kar bi sicer ne bil greh, če ne bi imeli svojega lastnega izraza. Glagol razhodovati torej zamenjajmo z glagolom črtati, odpisati ali izbrisati, razhodovanje pa z: odpis, črtanje. (Npr.: črtanje, odpis, izbris... iz inventarja.)

Tudi glagol izbegavati je nepriemer in namesto tega pišimo: bežati pred... izmikati se čemu... ogibati se česa...

V dopisih srečujemo glagol izdabaviti, kar je nepravilna raba; pravilno pišemo dobaviti.

Namesto izvanreden pišemo: izreden, poseben, nenavaden.

Precej bode v oči tudi raba očigledno; pravilno pišemo spričo, pri, ob.

V nasprotju z našim pravopisom je tudi, kadar uporabljamo besedo srž; namesto te besede pišimo: stržen, jedro.

J. E.

GOSTJE IZ ČEŠKE

V maju so naše društvo TVD Partizan — Kovinar Štore obiskali predstavniki Zveze Partizan Slovenije z gostoma iz Češke prof. Ladislav Serbus in Teplí Zdeněk. Imenovana sta člana visoke šole za telesno kulturo v Pragi.

Odlična gosta sta v Jugoslaviji

mamo na tako lepem stadionu kraljice športa »atletiko« za sekcijo. Povedali smo jima, da je vzrok pomanjkanje strokovnega kadra, ki bi lahko to panogo vodil in vzgajal.

Po ogledu Štor smo se napotili na Svetino, kjer smo jima razložili načrt bodočega rekreacijskega centra. Navdušena nad lepoto in razgledom nad celjsko kotlino, sta

nam želela, da bi se nam čim prej izpolnile želje pri izgradnji rekreacijskega centra.

Ob kozarčku v koči na Svetini smo prebili lep popoldan v prijateljskem vzdušju.

Ob slovesu sta nam želela še mnogo uspehov na področju telesne vzgoje in delovnih uspehov našemu podjetju.

PIŠEJO NAM

Tovariš Breznik Edvard iz Slivnice pri Mariboru se iskreno zahvaljuje Sindikalni podružnici Železarne Štore za denarno pomoč in za čestitke, ki jih je prejel ob prvomajskih praznikih.

Tovariš Hajnšek Erih iz Štor se najlepše zahvaljuje za krasno darilo obenem pa čestita k 1. maju z najboljšimi željami.

Tovariš Fridl Jože iz Štor se najlepše zahvaljuje sindikalni podružnici za pozdrave in čestitke ob delavskem prazniku 1. maju. Tudi on želi sindikalni podružnici in vsem članom kolektiva ob 20. obletnici osvoboditve mnogo delovnih zmag v graditvi socializma ter tovariško pozdravlja.

Za praznik dela in 20. obletnico osvoboditve čestitajo še naslednji člani kolektiva:

Antlejš Franc, V. P. 4219-1/VE-2, Sabac;

Kropušek Lojze, Zdravilišče Laško;

Pajk Vinko, Zdravilišče Valodra pri Kopru;

Kamenik Vera, Zdravilišče Gozd Martuljek.

Tovariš Gražl Ivan, ki se zdravi v Laškem, se zahvaljuje Sindikalni podružnici za pozornost ob njegovi bolezni in želi mnogo uspehov pri nadaljnjem delu.

Tovariš Koprivc Primož V. P.

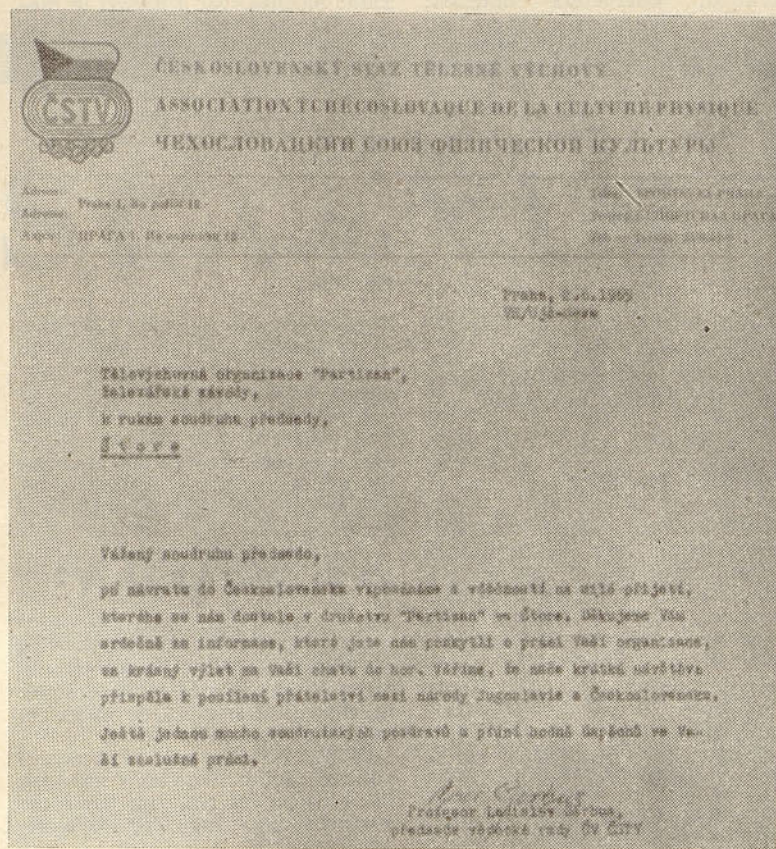
2736/10 A, Benkovac, Dalmacija, lepo pozdravlja vse člane kolektiva in želi mnogo uspehov pri delu. Za oba prispevka v starih hvala lepa, objaviti pa jih žal ne moremo, ker vezane besede načeloma ne objavljamo.

Tov. Fendre Stanko, upokojenec nam je poslal pismo, v katerem se iskreno zahvaljuje upravi in DSP za podelitev praktičnih spominskih nagrad ob 15. obletnici delavskega samoupravljanja v Železarni Štore. Smatra, da ne gre tu le za vrednost prejete nagrade, ki jo je dobil upokojenec z določeno delovno dobo, temveč za humanost geste podjetja do svojih upokojenec; podjetje je s tem dalo priznanje delavcem, ki so od osvoboditve dalje pod dokaj težkimi okoliščinami doprinali vsak po svojih umskih in fizičnih sposobnostih k skupnim naporom za nadaljnji in vse boljši uspešni razvoj naše skupnosti. Prepričan je tudi, da je tako kot njega, tudi slehernega nagrajenega upokojenca ta gesta prav prijetno iznenadila in se zato sam in v imenu drugih najprisrčneje zahvaljuje za izkazano pozornost. Enako hvala tudi za pošiljanje Štorskega železarja, katerega redno prejema in tako lahko zasleduje dogajanja v železarni.

obiskala razne športne forume in si ogledala objekte. Zveza za telesno kulturo Slovenije jima je predlagala na njihovo željo obisk našega društva. Mi smo bili s tem zelo počaščeni, ker smo lahko predstavnikoma telesne vzgoje Češke prikazali delo in objekte ter razvoj Štor, posebno društva, ter oblike rekreacije v podjetju. Gosta sta bila nad objekti zelo navdušena in sta poudarila, da je malo društev, ki bi imela tako idealne pogoje za razvoj telesne vzgoje.

Zanimala sta se tudi za število članov društva in o številu sekcij v društvu. Čudila sta se, zakaj ni-

Po vrnitvi v domovino sta nam naša gosta poslala pismo, v katerem se zahvaljujeta za lep sprejem in informacije, ki sta jih prejela o delu našega društva ter za lep izlet na Svetino. K. F.

UVAJALNI SEMINAR

V letošnjem letu je fluktuacija delovne sile v našem podjetju dokaj nizka. V preteklih letih pa je bilo stanje od časa do časa zaskrbljivo. V obratih je primanjkovalo delovne sile za redno proizvodnjo. Podjetje je moralo zaradi tega zaposliti večje število delavcev iz drugih republik. Večina teh delavcev, čeprav nevarjena težkega fizičnega dela in novih delovnih pogojev, se je uspešno vključila v proizvodne naloge podjetja. V istem položaju so se nahajali tudi ostali novo zaposleni delavci.

Pred kadrovskega sektorja sta postavljeni dve važni nalogi:

1. pridobivanje novih delavcev za potrebe delovne organizacije;
2. uvajanje novih delavcev na delovno mesto.

Medtem, ko se prva točka uspešno rešuje, pa nikakor ne moremo biti zadovoljni pri izvajanju druge točke, ker izvršuje dosledno svojo nalogo le kadrovskega sektor, obrati pa ne.

Vsi novo zaposleni delavci ob nastopu delovnega razmerja v našem podjetju obiskujejo uvajalni seminar, kjer se seznanjajo z našim delom v podjetju. Na uvajalnih seminarjih smo posredovali naslednje teme:

- zgodovina in razvoj podjetja;
- organizacija podjetja;
- predpisi o delovnem razmerju;
- interni predpisi in delovni red;
- politika nagrajevanja;
- higienska in tehnična varnost pri delu — požarna varnost;
- disciplinska in materialna odgovornost članov kolektiva;
- delavsko samoupravljanje;
- društva in organizacije;
- pravilni odnosi;
- organizacija izobraževanja in ugodnosti za člane kolektiva;
- ogled podjetja.

Iz zgoraj navedenih tem je razvidno, da so bili delavci nauva-

jalnem seminarju dokaj obširno seznanjeni z delom in razvojem podjetja s katerim so sklenili delovno razmerje.

Da bi dobili odgovor, kaj smo s temi seminarji dosegli, je bila napravljena analiza anket, ki so jo izpolnjevali delavci po končanem uvajalnem seminarju.

V anketi je bilo zajeto 373 delavcev, kateri so dali naslednje ocene uvajalnega seminarja:

1. 95,5 % se jih je izrazilo, da je uvajanje novih delavcev po tem načinu zelo potrebno, ker delavec dobi popolno sliko podjetja v katerem bo delal;
2. 93,0 % je izjavilo, da so slišali v podanem gradivu dosti novega, kar do sedaj še niso vedeli;
3. 91,1 % je izrazilo željo, da bi radi še poslušali podobna predavanja;
4. 75,0 % so bila predavanja povsem razumljiva, medtem ko je bilo 3,5 % nerazumljivo;
5. za najzanimivejše teme so izbrali:

- zgodovina in razvoj podjetja;
- delavsko samoupravljanje;
- HTV;
- politika nagrajevanja itd.

Uvajalni seminarji so kot je razvidno iz analize anket dosegli svoj namen. Drugo važnejše vprašanje, ki se postavlja pred nas je »uvajanje na delovnem mestu«!

To vprašanje pa precej zane-marjamo v našem kolektivu. Novi zakon o »delovnih razmerjih« posebnost po 26. členu Ur. l. št. 17/65, pa nam narekuje, da moramo to delo izboljšati in dosledno izvajati.

Uvajanje delavca na delovno mesto je ena pglavitnih nalog neposredno predpostavljanih. Od teh je odvisno, kako bo novo zaposleni dojemal naloge, ki se danes zahtevajo v proizvodnem procesu.

Velika napaka je, da novozaposlenega takoj že prvi dan vključimo v redno proizvodnjo, da ga

odredimo na najtežja dela, opravljati mora vsa umazana dela ipd. Kako se to odraža na delavcu, takoj vidimo. Nerač prime za tako delo, ima slab odnos do dela in sodelavcev, v mnogih primerih pa zapušča naše podjetje. Torej, poleg težkih pogojev dela je tudi tu vzrok fluktuacije.

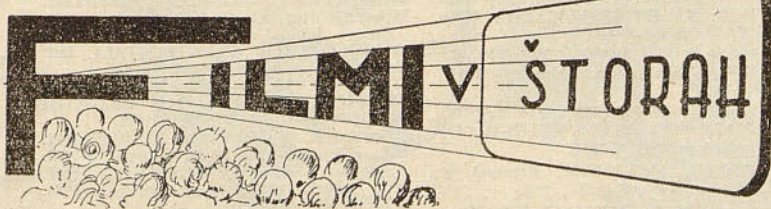
Delavec, ki pride v naše podjetje mora biti popolnoma drugače sprejet v obratu. Od tega je odvisno delo nas vseh predvsem pa predpostavljanih in od sodelavcev.

Trud, ki ga bomo vložili v to, ne bo zaman, ampak bo poplačan z manjšo fluktuacijo, boljšimi medsebojnimi odnosi s tem pa tudi z večjo produktivnostjo na delovnem mestu oziroma v podjetju.

Ne smemo pa pozabiti tudi na čim varnejše delo novozaposlenih!

K. F.

Pišite v »Železarja«

26.—27. 6. 1965: »ŠEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CS film

3.—4. 7. 1965: »TRIGROV ZALIV« — angleški film

10.—11. 7. 1965: »AVANTURE ZIMSKIH PRAZNIKOV« — Italijansko-francoski barvni CS film

17.—18. 7. 1965: »PLAMENEČA ZVEZDA« — ameriški barvni CS film

24.—25. 7. 1965: »USODNA CIGANKA« — angleški barvni VV film

31. 7.—1. 8. 1965 »VSE V ROK SLUŽBE« — italijanski film

ZA VEČJO VARNOST

PEŠCEV IN KOLESARJEV V PROMETU

Zvezni svet za varnost prometa organizira zvezno prometno vzgojno akcijo pod geslom »Za večjo varnost pešcev in kolesarjev v prometu«, ki bo trajala od 1. junija do 31. oktobra 1965.

Pri izbiri teme za letošnjo akcijo je zvezni svet za varnost prometa imel predvsem v vidu dejstva, da so pešci in kolesarji med udeleženci v prometu tisti, ki so najpogostejše hudo prizadeti in zelo pogosto med številnimi povzročitelji prometnih nesreč. Prometne nesreče enih in drugih nastajajo ali zaradi njihove nevednosti ali zaradi zavestnega kršenja prometnih predpisov. Zato bo v akciji prvenstven poudarek pri vzgoji pešcev in kolesarjev na disciplino, previdnost, obzirnost in tovarištvo na cesti.

Na cestah na območju bivšega okraja Celje je bilo v letu 1964 nad 800 prometnih nesreč, pri katerih je izgubilo življenje 61 oseb, od tega 31 pešcev in kolesarjev. Težje ali lažje telesno poškodovanih pešcev in kolesarjev je bilo v lanskem letu 164. Pri teh nesrečah je tudi nastala materialna škoda v znesku nad 50 milijonov dinarjev. Če bi upoštevali ostale stroške zdravljenja, izgubo narodnega dohodka itd., bi se škoda povečala na trikratno vsoto.

Vzroki prometnih nesreč v letu 1964:

Kolesarji: nepravilno zavijanje v levo 65

neupoštevanje prednosti v križiščih 38
neupoštevanje prometnih znakov 33
vpliv alkoholnih pijač 27

Pešci:
nepričakovano prečkanje ceste 36
nepozornost na promet pri prečkanju ceste 25

Da bi akcija dosegla svoj namen, je zlasti potrebno:

— seznanjati pešce z njihovimi dolžnostmi in pravicami v cestnem prometu v skladu temeljnega zakona o varnosti prometa na javnih cestah, ki je bil sprejet aprila meseca letos;

— angažirati starše in vzgojitelje mladine pri vzgoji in dvigu prometne kulture predšolske in šolske mladine;

— skrbeti za humanost in potrebno previdnost udeležencev v prometu napram osebam s telesnimi hibami, kot tudi gluho-nim, slepim in onemoglim osebam;

— seznanjati kolesarje z njihovimi dolžnostmi in pravicami v cestnem prometu;

— organizirati v kolesarnicah šol, podjetij in na drugih mestih preglede koles glede tehnične izpravnosti in opreme koles;

— preko odgovornih institucij pospeševati gradnje kolesarskih stez, obeleževanje pasov in prehodov za pešce;

— opozarjati voznike motornih vozil na njihove dolžnosti in pravice glede na pešce in kolesarje v prometu.

V ta namen je potrebno organizirati predavanja ali neposredno praktično navajati pešce na koriščenje označenih prehodov ob priliki prečkanja ceste, kjer imajo pešci po zakonu o varnosti prometa prvenstveno pravico pred vozili.

Občinska komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu Celje

BIBLIOGRAFIJA JUGOSLAVIJE. JBI Beograd, št. 24, sign. 1369/24.

POMORSKA ENCIKLOPEDIJA, 8, V-2. Leksikografski zav. Zagreb, sign. št. — inv. št. 1324.

STAHLWIRTSCHAFTLICHE LÄNDER-BERICHTS. Heft 10, 1963, sign. 2297.

BISRA: UGRADNJA I RAD GORIONIKA ZA SM-PEČI. Poročilo metalurškega inštituta v Ljubljani, 1965, sign. 3135/a, b.

JUGOSLAVENSKI CELIK. Univerzalni katalog i tehnički priručnik za potrošače čelika. Izd. 1964. Sign. 1487.

ANGLESKO-SLOVENSKI SLOVAR. Sestavila Ružena Škerljeva. Sesta izdaja, Ljubljana 1965, inv. št. 1330.

Kralj Janko: SREDSTVA IN NAPRAVE ZA MEHANIZIRANO IN AVTOMATIZIRANO OBDELAVO PODATKOV. 1963, sign. 1488.

ZBORNIK RADOVA Jurema 1964 - mješenje, regulacija i automacija, II. knjiga, Zagreb 1964. Sign. 3138.

Hodnik J.: UGOVAVLJANJE IZVORA SAMOTNIH VKLJUČKOV V INGOŠT S POMOCJO TRACERJEV. Metalurški inštitut Ljubljana, 1964, sign. 3137.

PRIMENA ANTIKOROZIONIH PREMAZA — BOJA I LAKOVA U MASINOGRAĐNJI I REMONTU. Beograd 1964, sign. 3136.

Verte L. A.: ELEKTROMAGNETNIJI TRANSPORT ŽIDKOGA METALA. »Metalurgija« Moskva 1965, sign. 1489.

Ruhe H.: BAU UND BETRIEB VON BRÜCKENKRANEN. Düsseldorf 1965, sign. 1490.

Mučman J. — Stimelmair: SNABDEVANJE VODOM. Priručnik. Beograd 1962, sign. 1491.

Titšenko V. G.: PIROMETRIJA ŽIDKIH METALLOV. Kiev 1964, sign. 1492.

Bazanov F. M.: RASČET AGLOMERACIONIH SIHT. Moskva 1964, sign. 1493.

Nazarov S. T.: METODI KONTROLI KACESTVA SVARNIH SOEDINENJA. Moskva 1964, sign. 1494.

Lavrič T.: KEMIČNA ANALIZA OLIGO-ELEMENTOV V RUDI, KOKSU IN GRODLJU ŽELEZARNE ŠTORE. Sign. 3139.

Mrkša Slobodan: PALETIZACIJA. Zagreb 1964. Sign. 1495.

Katona George: PSIHOLOSKA ANALIZA EKONOMSKOG PONASANJA. »Panorama« Zagreb 1965, sign. 1496.

Suhvalter L. J.: EKONOMIKA VIŠKA TRAJANJA I SIGURNOSTI STROJEVA. »Panorama« Zagreb 1965, sign. 1497.

RAFINIROVANJE METALLOV SINTE-TICESKIMI SLAKAMI. Moskva 1964, sign. 1498.

METODE MATEMATIČKE STATISTIKE U INDUSTRIJSKOM ISTRAŽIVANJU I KONTROLI KVALITETA PROIZVODA 1965, sign. 3140/1.

PRIRUČNIK STATISTIČNIH METODA 1.213. »Metalbros« Zagreb 1965, sign. 3141/1. 3141/2. 3141/3.

Firstace C. Larkce: THE ROLLING OF STRIP SHEET AND PLATE. London 1963, sign. 1499.

Golovin G. F.: TERMIČESKAJA OBRABOTKA PRI INDIKACIONNOM NAGREVE. Moskva 1965, sign. 1501.

Bajcar A. I.: KRUPNOGABARITNE PODZEMNE SORTIRANJA METAL-LURGIČESKOJ PROMISLENOSTI. Bogačev P. I.: POVIŠENJE KAVITACI-ONE-EROZIONNOJ STOJKOSTI DE-TALNOJ MASIN. Moskva 1964, sign. 1502.

SELECTED METHODS OF ANALYSIS OF FOUNDRY MATERIALS. Sign. 1503.

ENCIKLOPEDIJA JUGOSLAVIJE. 6, Zagreb MCMLXV, inv. 1356.

DIAGRAMI TTT, STORE 1964, Legirana modularna litina. Poročilo metalurškega inštituta Ljubljana, sign. 3142/a, b.

Pavko D.: OSVAJANJE TEHNIKE IS-PITIVANJA STRUJANJA NA MODELIMA PEČI. 1965, sign. 3143/a, b.

Balazovski M. Ja.: NERAZRUSKAJUŠE METODI KONTROLJA. Moskva »Mašinstrojenje« 1964, sign. 1505.

Bogdanov A. A.: OBRIPKA I OČISTKA OTLIVOK. Moskva 1964, sign. 1504.

Čirnov M. C.: VODJAVKA ELEKTRO-STALI DLA NEPERIVNOJ RAZLIVKI. »Metalurgija« Moskva 1965, sign. 1506.

Mak D. Lin.: MEHANIČESKIE SVOJ-STVA METALLOV. 1-4. »Metalurgija« Moskva 1965, sign. 1507.

Donal A. K.: LABORATORIA DEFEK-TOSKOPII METALLOV. »Metalurgija« Moskva 1964, sign. 1509.

NOVIE PROBLEMI SPRAVOČNOI TEHNIKI. »Tehnika«, Kiev 1964, sign. 1509.

Sanošnikova O. V.: EKONOMIČESKOE OBUČENIE KADROV NA METALLURGIČESKOM PREPRIATII. Moskva 1965, sign. 1510.

TASCHENBUCH FÜR METALLURGEN. Leipzig 1964, sign. 1511.

HANDBUCH DER EUROPEISCHEN EISEN- UND STAHLWERKE. 1965, sign. 1511.

PRIPREMA RADA ZA REMONTNE RA-DOVE SA DOKUMENTACIJOM. Ekonom. tehn. center Zagreb, sign. 3144.

Bahvalov — Birgan — Labutin: GALVA-NIZACIJA. Izdav. predružice »Rada«, Beograd 1964, vez. št. S-1436.

O EKSOGENSKIM POSTUPCIMA PRO-IZVODNE CELIKA. Svezak I. Referati Zenica 1964, št. S-3118.

ENGLJSKO-SRPSKOHRVATSKI REČ-NIK. ELEKTRONIKA. »Rada« Bgd. 1964, S-1437.

TEHNIČKO CRTANJE U SLICI. Čiril Koludrovič. »Narodne novine« Zagreb, S-3119.

ELEKTROTEHNIČKI PRIRUČNIK. Dra-gutin Kaiser. »Tehn. knjiga« Zgb. I. 1964. S-1438/a.

Zuc K. A.: UDAVLJENJE TEPOVIM REŽIMOM MARTENOVSKIH PEČEJ. »Metalurgija« 1964. S-1439.

Zalcev A. I.: EKONOMIČESKAJA JE-FEKTIVNOST LITJA PO VJIPLAVLJE-NIM MODELAM. »Mašinstrojenje« Moskva, S-1440.

AUTOMIČESKAJA GAZOVAJA SVARKA, KISLORODNAJA I GAZOELEKTRICE-SKAJA RESKA. »Mašinstrojenje«, Moskva, 1964, S-1441.

RAZOGREV I SKOROSTNOE NAVARI-VANJE PODA MARTENOVSKIH PEČEJ. »Metalurgija« Moskva 1964, S-1442.

28-I MEŽDUNARODNIJI KONGRES LI-TEIŠČIKOV 1961. Prevod. Moskva, 1964, S-2289.

Vuljič B. K.: TROJNE METALLUR-GIČESKIE FAZI V SPLAVAH. »Metalur-gija«, Moskva 1964, S-1443.

Ananjin A. A.: VAGRANŠCIK. Izd. tre-tje, Mašgiz, Moskva 1964, S-1444.

Mihajlov O. A.: PROIZVODSTVO ELEKTROSTALI S PRIMENENIEM KI-SLORODA. »Metalurgija« Moskva 1964, S-1445.

Lokšin V. Ja.: POROKI EMALIROVA-NIJI IZDELJI I SPOSOBI I USTRA-NENIJA. »Metalurgija«, Moskva 1964. S-1446.

Sivertsen D. M.: STRUKTURA I SVOJ-STVA TVERDIH RASTVOROV. »Me-tallurgija« Moskva 1964, S-1447.

Mišalov S. V.: LITJE POD DAVLJENI-JEM. Izd. »Mašinstrojenje« Moskva 1964, S-1448.

RAZVITIJE ČERNOJ METALLURGIJI UKRAJINSKOJ SSR. Kiev 1963, S-1449.

Pijackin V. M.: STAMPOVKA IZ ŽID-KOGO METALLA. »Mašinstrojenje« Moskva 1964, S-1450.

Levi P. I.: AZOT V ČUGUNE DLJA OT-LIVOK. »Mašinstrojenje« Moskva 1964, S-1451.

TEMATIČESKI PLAN IZDATELSTVA »NAUKA«. Moskva 1965, S-1452.

ZELEZAR LJ. 2

V. I. Živago: PEREDOVJOI OPJIT RE-MONTNOV NAGREVAELNIH USTROJ-STEV PROKATNIH CEHOV. Moskva 1964, S-1454.

Töle H.: DURCHFÜHRUNG VON WÄR-ME- UND MASCHINENTECHNISCHEN UNTERSUCHUNGEN. Band I, II, Leipzig 1961, S-1452/1, 2.

JBI: BIBLIOGRAFIJA JUGOSLAVIJE. 1964/20. S-1369.

STAHLISEN-KALENDER 1965. Verlag Stahleisen, Düsseldorf.

Pavko D. Mesarič L.: STUDIJA REKON-STRUKCIJE MARTINOVKE ŽELEZAR-NE RAVNE. November 1964, Ljubljana, S-3121.

Pavko D., Črv V., Sicherl B.: PREISKA-VA 40 T MARTINOVKE V ŽELEZARNI ZENICA. November 1964, Ljubljana, S-3123.

Pavko D., Sodec F.: PREISKAVA RVO-NASTIH PEČI V ŽARILNICI HLADNE VALJARNE ŽELEZARNE JESENICE. S-3120.

Pavko D., Sicherl B.: PREISKAVA OFAG POTISNE PEČI VALJARNE II. ŽE-LEZARNE ZENICA. November 1964, Ljubljana, S-3122.

Elektro-gosp. skupnost Slovenije: PRE-ČED MOTENI IN POŠKODI NA ELEK-TRICNEM OMREŽJU SLOVENIJE. 1956 do 1960, I. I. S-3124.

ORGANIZACIJA GOSPODARENJA ALA-TOM. Zgb. 1964. S-3125.

ORGANIZACIJA MALOSERIJSKE I PO-JEDINIČNE PROIZVODNJE I I. II. dio. Zagreb 1964. S-3126/I, II.

Prešern A.: UVODIENJE MAZUTNIH GORIONIKA TIPA BISRA U SM-PEČI. Metalurški inštitut Ljubljana 1964. S-3127.

Obraz Roman: TEHNIKA UVOZNOG POSLA. Zagreb 1963. S-1455.

Obraz Roman: TEHNIKA IZVOZNOG POSLA. Zagreb 1963. S-1456.

Obraz Roman: ISTRAŽIVANJE I PRA-ČENJE INOZEMNOG TRŽISTA. Zg. 1963. S-1457.

Rogačevska E. M.: DIAGRAMMI SO-STOJANJA METALLIČESKIH SISTEM. S-3128.

Savnik Viktor: TEHNIŠKO RISANJE. Ljubljana 1964. S-3129.

METALLURGIČESKIE PEČI. Moskva 1964. S-1458.

Lavov D. S.: EKONOMIČNOST MASIN I PROCESSOV. Moskva 1964. S-1459.

Barinov N. A.: VODOHLAZDAEMIE VACPRANKI I IH METALLURGIČESKIE VOZMOŽNOSTI. Moskva 1964. S-1460.

Gladišin A. N.: KURS PROIZVOD-STVENNOGO OBUČENIA V MASINO-STROITELNIH TEHNIKUMAH. Moskva 1964. S-1461.

Zenkov R. L.: KONVEJERI BOLISOJ MOČNOSTI. Moskva 1964. S-1462.

Mutjev M. C.: KALIBROVKA ČERNO-VIH VAKOV. Moskva 1964. S-1463.

NAPRAVKA METALLOV. Kermannit spravnik rabočev. S-1464.

Ananjin A.: KRATKII SPRAVOČNIK VAGRANŠCIKA. Moskva 1964. S-1465.

Trubin K. G.: METALLURGIJA STALI. Izd. troita, 1964. S-1466.

Kartašov A. I.: SČERPOVATOST PO-VERENOSTI I METODI EE IZMERENI-JA. S-1467.

Alekseev P. E.: TERMIČESKAJA OB-RABOTKA I OČISTIVIE OPERACII. S-1468.

Vadilo P. S.: KRISTALIZACIJA ME-TALLOV. Moskva. 1969. S-.

Kartašov V. P.: DOMENNOE PROIZ-VODSTVO. Metallurgija. Moskva 1964. S-1470.

Jorgenson A. A.: METALLI BIISTRO-HODNIH DIZELEI I IH TERMIČESKA-JA OBRABOTKA. Moskva 1964. S-1473.

Noskov V. A.: PRIMENENNIE PRI-RODNOGO GAZA PRI VTORICNOJ PLAV-KE ČUGUNA. Kiev 1964. S-1474.

METALLOVEDENIE. Trudji LPI, Moskva 1964. S-2290.

ISSEDOVANIIJA STALEI I SPLAVOV. Moskva 1964. S-2291.

ISSEDOVANIIJA METALLOV V ŽID-KOM I TVERDOM SOSTOJANJAH. Moskva 1964. S-2292.

V mesecu maju 1965

Novo sprejeti člani kolektiva:

Nikolić Djordje iz Štor, NS uslužbenec, finančni sektor; Teržan Ivan iz Javornika, NK delavec, livarna valjev; Štancer Franc, iz Babne Reke, NK delavec, elektroplavž; Hostnik Jože iz Strtenice pri Pristavi, KV strojni ključavničar, energetski oddelek; Kladnik Vincenc iz Babne gore, KV premikalec, promet; Kacijančič Jožef iz Štor, KV obratni električar, elektroobrat; Oberski Avgust iz Sp. Sečovja pri Rogaški Slatini, SS uslužbenec, finančni sektor; Mužerlin Fric iz Babne Reke, NK delavec, modelna mizarna; Pečnik Franc iz Globokega pri Rimskih Toplicah, PK ključavničar, mehanična delavnica; Lojen Friderik iz Loke pri Žusmu, NK delavec, livarna sive litine; Lavriha Rudolf iz Škarnic pri Dobju, NK delavec, gradbeni oddelek; Bovha Viljem iz Zg. Tinskega, NK delavec, ekspedit; Novak Ana iz Prožinske vasi, NK delavka, komunalni oddelek.

Odšli iz podjetja:

Luževič Ivan, elektromehanik v elektroobratu, star 57 let, v tem podjetju zaposlen 17 let, je bil redno upokojen; Kozovinc Adolf, kontrolor valjev v livarni valjev, je prekinil delovno razmerje po lastni želji; Gračner Jože, skladiščnik v šamotarni, umrl; Krajšek Marija, delavka v livarni sive litine, umrla; Anderluh Antonija, delavka v komunalnem oddelku, stara 50 let, zaposlena v tem podjetju 14 let, je bila invalidsko upokojena; Ljubič Stanislav, zakladalec ingotov v valjarni, je samovoljno zapustil delo; Braškin Ivica, progovni delavec na prometu, odšel sporazumno s podjetjem; Jevšnik Milena, stenodaktilograf v komercialnem sektorju, je prekinila delovno razmerje po lastni želji; Okorn Franc, vtičalec I. ogródja v valjarni, star 55 let, v tem podjetju zaposlen 32 let, je bil redno upokojen; Bratušek Silva, kuh. pomočnica v počitniškem domu na Svetini, je samovoljno prekinila delovno razmerje; Oset Maks, paznik valj. mlina na elektroplavžu, je samovoljno prekinil delovno razmerje.

Naraščaj v družini so dobili:

LOGAR OLGA iz finančnega sektorja in LOGAR FRANC iz HTV službe; FERENČAK IVAN iz jeklarne; SAMEC FRANC iz mehanične delavnice; ULAGA JOŽE iz obdelovalnice valjev; SENT-JURC MARKO iz livarne sive litine; STANOJEVIČ MILOŠ iz enegetskega obrata; RAMOVŽ ALOJZ iz valjarne; KREGAR JOŽE iz valjarne; BEVC STANISLAV iz livarne sive litine; ZEM-LJAK IVAN iz valjarne; ZU-

PANC STANKO iz mehanične delavnice; TANŠEK IVAN iz livarne valjev; MECILOVŠEK FRANC iz livarne valjev; HUDEJ KARL iz livarne sive litine.

Poročili so se.

ŠKETA MARTIN, dipl. metalurški inženir iz energetskega obrata; ŠKORJANC FRANC iz mehanične delavnice; OSTROŽNIK SILVO iz valjarne; BRKIČ ANTON iz jeklarne; ZAVRSNIK ANTON iz elektroplavža; DOLAR IVAN iz energetskega obrata; PUSER MILAN iz jeklarne; ZUKA RAHIM iz jeklarne.

ČESTITAMO!

Izostanki v mesecu marcu:

Zaradi bolezni je bilo izgubljenih 3.387 delovnih dni, zaradi rednega letnega dopusta 2.466 dni, zaradi izrednega plačanega dopusta 223 dni, zaradi opravi čenih iystotankov 28 dni, zaradi neopravičenih izostankov 19 dni in zaradi ostalih izostankov 81 dni, skupaj torej 6.204 delovnih dni.

NEZGODE:

ELEKTROPLAVŽ

VUJAŠINOVIČ Jovo je šel na nižjo etažo, pa mu je spodrsnilo na stopnicah tako, da je padel in se poškodoval po hrbtu.

ČREŠNAR Franc je z vzvodom odpiral loputo dodajalca na drobno rudi. Pri tem mu je vzvod spodrsnil in je udaril z roko po nosilcu.

TURNŠEK Franc je stopil v žareči pepel, ki se mu je zasul v čelvelj in ga opeknel.

ROMIH Franc — pri nakladanju lesnih ostružkov na kamion je pristavil prekratko desko, ki se je zaradi prevelikega nagiba izmaknila tako, da je imenovani padel in si poškodoval palec desne roke.

FERME Karl se je peljal na ročnem vozičku in krmari z nogami. Pri tem je dobil nogo pod kolo, obenem pa se je še voziček prevrnil.

JEKLARNA

KAZAKOVIČ Dragoljub — pri odbijanju korenin v vlivališču mu je korenina priletela na zunanjo stran roke in ga ranila.

VALJARNA

ZALOKAR Jože — valjana palica se je pri izhodu iz valjev zapčila med plošče na tleh ter napravila lok, ki je imenovanega udaril in opeknel po hrbtu in roki.

ŽAVSKI Jože. Pri zalaganju ingotov z demagom se je utrgala vrv. Gredice so padle na tla, pri tem pa je drobček ška je priletel imenovanemu v levo oko.

ZAHVALA

Ob težki izgubi moža in očeta se iskreno zahvaljujem kolektivu Železarne Štore, upravi podjetja Železarne Štore, delovnemu kolektivu obrata šamotarne, tovarniškemu komite-

Gromov N. D.: INTENSIFIKACIJA PROIZVODSTVA STALI. »Metalurgija«, Moskva 1964. S-1481.

PROBLEMI METALLOVEDENIA I FIZIKI METALLOV. Izd. »Metalurgija«, Moskva 1964. S-1482.

NOVIE METODI ISPITANII METALLOV. Izd. »Metalurgija«, Moskva 1964. S-1483.

ORGANIZACIJA SLUŽBE ODRŽAVANJA I REMONTA U PODUZECIMA. Zagreb 1964. S-3132.

Vila Anton: ORGANIZACIJA PREVENTIVNO-PLANSKOG REMONTA. Zavod za unapređenje produkt. rada Zagreb 1964. S-3133.

Orlov N. D.: KRATKII KURS LITEJNOGO PROIZVODSTVA. »Mašinstrojenje«, Moskva 1964. S-1485.

Čirnov M. G.: VIPLAVKA ELEKTROSTALI DLA NEPERIVNOJ RAZLIVKI. »Metalurgija« Moskva 1964. S-1485.

Sifer V. I.: OSNOVI AVTOMATIZACIJI LITEJNOGO PROIZVODSTVA. »Mašinstrojenje«, Moskva 1964. S-1484.

KRAJNC Vinko je menjal sklopko med grebenjaki in prvim ogrođjem predproge, pri tem mu je sklopka zdrsnila in mu stisnila II. in III. prst desne roke.

GRACNER Anton. Pri vlačanju gredic pred plamenično peč so mu klešče zdrsnile. Izgubil je ravnotežje in padel na vročo gredico, kjer se je opeknel na zadnjico in zapestje desne roke.

BEVC Franc. Pri rezanju ploščatih palic na hladnih škarnjah v adjustaži mu je odrezek padel na golen leve noge.

KUNEJ Edi je pri prenašanju palic prijel palico na koncu, kjer je oster rob od škarij in se urezal na dlan leve roke.

PIRŠ Vili. Pri prenašanju valjane palice je zadel ob stolicu, da se je prevrnila in ga udarila na desni gleženj.

ROJC Emil. Pri vrtenju valjev z mačkom se je maček zlomil. Drog, katerega je uporabljal za vzvod, ga je stisnil za III. in IV. prst leve roke.

MODELNA MIZARNA

ŠPRAJČER Hinko je predstavljaj vodilo tračne žage, pri tem pa ni opazil, da stroj še teče. Ko se je s prsti dotaknil traku, mu je poškodovalo II. prst leve roke.

PROMET

PENIČ Franc. V adjustaži valjarne ga je pri premiku stisnil štiriosnik ob steber. Stisnilo mu je levo nogo pod kolonom, desno pa nad kolonom.

TEPEŽ Jože je varil cevi za betoniranje. Med delom mu je priletel vroč delček pod očala in ga opeknel v levo oko.

EKSPEDIT

MULEJ Stanko. Pri nakladanju embalaže na viličar je vrgel zaboj na letev, ki mu je odskočila v obraz in ga udarila nad levim očesom in na levo nosnico.

CEROVŠEK Jakob. Pri ročnem nakladanju kolobarjev na vagon mu je spodrsnilo na pristavljeni deski, da je padel in se udaril na desno roko v zapestju.

MUŽAR Mirko. Pri iztovoru težke jeklarske buče si je pomagal s pokvarjeno ročno dvigalko, ki je spodrsnila tako, da ga je stisnilo za IV. prst leve roke.

GRADBENI ODDELEK

MASTNAK Bogomir. Pri embaliranju valjev na vagonu ga je ročni vrtni stroj zaokrenil tako, da je izgubil ravnotežje in padel vznak z vagona na tla. Pri padcu se je težje poškodoval, ker je padel na lesen tram, poleg tega je z vagona padel nanj vrtni stroj in kos trama, katerega je vrtnil.

KOMUNALNI ODDELEK

ČESNIK Pavla. S sodelavko sta dvignili 50 l lonec s štedilnika. Pri prenosu je imenovani spodrsnilo, da je padla in se polila z vročo kavo po rokah.

ju ZKS, krajevni organizaciji ZB, upravi invalidskega doma mladine Kamnik in vsem ostalim za darovane vence in gmotno pomoč. Topla zahvala vsem, ki so v tako velikem številu spremljali našega dragega pokojnika na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo sem dolžna organizaciji ZB in njenemu predsedniku tov. ing. Starcu za hitro pomoč.

Prisrčna zahvala obratovodji šamotarne tovarišu Pečar Osvinu in asistentu tovarišu Arzenšek Štefanu, predsedniku krajevne organizacije SZDL Štore, za ganljiva govora.

Vsem, ki so v času bolezni obiskali mojega moža v bolnici ter ga tolažili, še posebno pa sindikalni podružnici za finančno pomoč, srčna zahvala. Topla zahvala tudi ing. Nečemarju, tovarišici Valdmanovi in tovarišu Majerlu.

Vsem najlepša zahvala!

Gračner Vilma z družino in ostalo sorodstvo